

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

amely készült a Budapest Főváros VII. ker. Önkormányzat Képviselő-testülete
Pénzügyi és Kerületfejlesztési Bizottságának **2015. április 23-án 14.30 órakor** tartott
rendkívüli nyílt üléséről

Bizottsági ülés helye: Budapest, VII. kerület Erzsébetváros Polgármesteri Hivatal
Bp., VII. kerület Erzsébet krt. 6. I. emelet Ülésterem

Jelen vannak:

Benedek Zsolt	elnök
Kispál Tibor	bizottsági tag
Molnár István	bizottsági tag
Németh Gábor	bizottsági tag
Sólyom Bence	bizottsági tag
Tímár László	bizottsági tag

Meghívott vendégek:

Hutiray Gyula	alpolgármester
Gergely József	szakértő
Gróznáné Burka Éva	koordinátor
Gyulai István	Főépítész iroda irodavezető h.
Hoppál Réka	szakértő
Lantos Péter	Főépítész iroda irodavezető
Mózes Ernő Attila	szakértő
Nagy Andrea	képviselő
Perity László	szakértő
Fedrid Gábor	
Pék Andrea	
Kelemen Tamás	
Kató Alpár	

Benedek Zsolt:

Tisztelettel, és szeretettel köszöntöm a Pénzügyi és Kerületfejlesztési Bizottság április 23-ai rendkívüli ülésen megjelent bizottság tagokat, képviselőket és a hivatal munkatársait, és mindenkit, aki a helyszínen követi figyelemmel a munkánkat.

Első teendőnk a napirendi pontok megállapítása. Mivel ez egy speciális tematikájú ülés, ezért 1 napirendi pontot kaphattak kézhez a képviselők. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatba észrevétel van-e?

Ha nincs észrevétel, akkor kérdezem, hogy napirendi pontokat ki tartja elfogadásra alkalmasnak? Úgy látom, hogy ez egyhangú.

441/2015.(04.23.) Sz. PKB határozat

- **A napirendi pont elfogadása -**

Budapest Főváros VII. kerület Erzsébetváros Önkormányzata Képviselő-testületének Pénzügyi és Kerületfejlesztési Bizottsága úgy dönt, hogy a mai ülésen az alábbi napirendi pontot tárgyalja:

- 1.) Társasházaknak nyújtandó felújítási támogatások 2015. évi és a következő évek elosztásáról szóló vita lefolytatása**

Előterjesztő: Lantos Péter főépítész

A fenti határozatot a Bizottság egyhangúan (6 igen, 0 nem szavazattal, 0 tartózkodással) elfogadta.

1. NAPIRENDI PONT

- **Társasházaknak nyújtandó felújítási támogatások 2015. évi és a következő évek elosztásáról szóló vita lefolytatása -**

Benedek Zsolt:

Így bele is kezdünk a: ***Társasházaknak nyújtandó felújítási támogatások 2015. évi és a következő évek elosztásáról szóló vita lefolytatása***

Lantos Péter főépítész úr az előterjesztő. Főépítész úr néhány perc múlva meg fog érkezni, addig kérdezem az irodát, hogy valamilyen kiegészítést tesznek-e az előterjesztéshez, vagy megvárjuk a Pétert, és akkor ő mondja.

Akkor napirendi vitát nyitok, és Molnár képviselő úrnak megadom a szót, mert jelezte, hogy korábban el kell hagynia az ülést, úgy hogy képviselő úré a szó.

Molnár István:

Köszönöm szépen. Én az előterjesztéshez szeretnék észrevételeket tenni. Először is hiányzik 60M Ft, a legelső oldalon. Ez a 60 M Ft, az a társasházi felújítási pályázat költség 60 M Ft, ez hiányzik az összegek közül. Ez úgy jött ki, hogy az eredeti költségvetés előterjesztésében 25 M Ft volt, ehhez beadott az MSZP, a kettes módosítással plusz 25 M Ft-ot, szintén az MSZP 30 M Ft-ot vissza nem térítendőnek, és Stummer képviselő úr, további 10 M Ft-ot. Tehát a valós összeg így 90 M Ft az általános társasházi felújításokon.

Gyulai István:

Jogos az észrevétel, elfogadjuk.

Molnár István:

Akkor folytatnám. Itt 90 M Ft-ról van szó. Köszönöm szépen a Péter előterjesztését, de én bizonyos gondokat látok benne. Az egyik az a visszatérítendő, vissza nem térítendőnek a %-a. Amit a Péter leírt arról azt gondolom, mint pénzügyi tanácsnok, hogy törvénytelennek lenne tanúsítható.

A testület egzaktan döntött, hogy melyik munkánál mennyi a visszatérítendő, és mennyi a vissza nem térítendő támogatás. Példát mondok. Tetőjárda pályázat. Módosítókkal és az előterjesztéssel együtt szó szerint úgy szól, hogy 15 M Ft kölcsön lesz idén a pályázattal, és 10M Ft vissza nem térítendő.

Hutiray Gyula:

Ebben majd megjegyzést teszek, fejezd be.

Molnár István:

Tehát aki nyilván bevitte a 10M Ft vissza nem térítendőt, azt szó szerint úgy fogadta el a testület, hogy tetőjárdánál vissza nem térítendő támogatás. Ezt nem lehet feloldani a többire, és azt mondani, hogy 75-25 minden pályázatra, ezt testületi ülésen visszavonjuk, és módosítjuk ezt a betérjesztésünket, úgy gondoljuk.

Ugyanez a helyzet, a kémény pályázatnál, ahol az eredeti és a módosítókkal együtt van 15 M Ft kölcsön, és 10M Ft vissza nem térítendő támogatás. Ez ugye 25 M Ft. Itt sem lehet megcsinálni, hogy a tetőjárda pályázatnál 75-25-re adjuk a pénzt, mert a rendeletünk nem így szól. Teljesen máshogy szól. És ugyanez a társasházi általános, ugye 3 helyen van vissza nem térítendő támogatás, az általánosnál, a kémény, és a tetőjárdánál. És itt a testület által elfogadott költségvetési rendelet szerint, itt kötelező véleményem szerint a tetőjárdánál az általunk adott pénz 40%-a, a kéménynél a 40%, a társasházi általánosnál pedig 33% vissza nem térítendő. És viszont a rendeletben csupa kölcsönt fogadtunk el, soronként, mondjuk a kazán, és gáz felújításnál, nem tehetjük át véleményem szerint 25% vissza nem térítendő támogatást. Ez az egyik, amit szerettem volna mondani.

A másik az, hogy végig olvastam az anyagot, és köszönöm szépen, egy csomó nagyon jó anyagot, és információt tudtam meg belőle, de én azt gondolom, hogy ez az egész szociális lehetőség, meg ilyesmit el kell felejtenünk. Tehát ha egyszer belemegyünk abba, hogy melyik házba a lakók, milyen szociális körülmények között élnek, ebből soha nem lesz semmi, tehát ez egy borzasztóan követhetetlen lehetőség lesz. Társasház bemegy, megírja a pályázatát, beadja. Utána elkezdni vizsgálni, hogy abban a házban lakók, egyébként milyen körülmények között élnek, mennyi pénzük van, kinek mennyi a keresete. Jól ismerjük ugye ezt az országot, hogy a 20-25%-nak nem annyi a keresete, mint amennyit hivatalosan kap, a másik fele, meg rosszabbul él, mint amennyije van. Tehát én azt gondolom, hogy ezt a szociális dolgot, mindenképpen felejtjük el.

És még egy dolog lenne, ezek a koncentrikus körök. Én ezt támogatom, hogy ha az én körzetemben kezdjük, és minden pénzt odateszünk, de nem tudom, hogy a többi képviselő mit gondol erről Régen volt ilyen, hogy azt mondta az önkormányzat, hogy kijelöl egy bizonyos területet, és elkezd felújításokat. Az én körzetem volt a Szövetség utcában, egy ilyen homlokzat felújítási projekt. Elindult, aztán megállt. Ha lenne egy plusz keret, ha lenne plusz pénz, akkor ezzel egyet értenék. De azt, hogy akár jövőre is azt mondjuk, hogy a társasházi pályázatnál kiemeljük a Madách tér környékét, vagy ezt a körzetet, vagy azt a körzetet, én ezt biztos, hogy nem fogom így támogatni, mert ezt nem így kéne megoldani. Ha lesz plusz pénzünk, akkor jelöljük ki területeket.

És volt itt még egy mondat. A lakosságon belül vannak olyanok, akik nem is akarnak dolgozni. Ezt szerintem egy kicsit olyan. „Egyes területeken a dolgozni sem akaró népesség aránya”, én mondjuk ilyet, nem írják egy ilyen előterjesztésbe. Szó szerint így van ez.

Többen kérdezik, hogy ez hol van?

Molnár István:

A lakosság teherviselő képessége részről „Egyes területeken a dolgozni sem akaró népesség aránya.” Én azt mondom, hogy ezt a mondatot gyorsan felejtjük el, mielőtt innen kimegy. Én pl. nem ismerek ilyen körzetet, ahol ennyire...

Ezeket szerettem volna felvetni. A rendeletünket a bizottság nem módosíthatja, amit már egyszer elfogadtunk.

Benedek Zsolt:

Alpolgármester úr a szó.

Hutiray Gyula:

Muszáj reagálni. Képviselő úr, azt gondolom, hogy téved. Abban a tekintetben, ebben a visszatérítendő, és nem visszatérítendő kérdésben. Legfontosabb, amit mondok, hogy a társasház felújításról szóló rendelet is egy jogszabály, abban más rendelkezés van, mint a költségvetésben. Ez nem sért semmit, mert a költségvetési előirányzatok, azok felső határok, tehát arra adnak felhatalmazást, hogy annyi pénzt, amennyi oda van írva, a rendelet módosítása nélkül, olyan címre el lehessen költeni, ami oda van írva.

De konkrét döntést, nem hoz a költségvetési rendelet, és a társasház felújítási rendeletben, pedig ezeknek a %-os arányoknak a meghatározására egyik másik típusú döntés született. Egyébként egy módosító indítvány hatására, amit ha jól emlékszem Kispál képviselő úr, vagy ha nem is Te, de valaki közületek kezdeményezett, és az, cizellálásra került. Tehát ott vannak meghatározva azok a szabályok, amik szerint ezek a dolgok beállnak. De ez szerintem ez egy formai vita, és nem egy igazi tartalmi vita, mert a társasházak számára jelentősen több vissza nem térítendő támogatást fog a képviselő testület a megfelelő döntési sorozatok nyomán biztosítani idén, mint ahogy biztosított tavaly, ahol lesz maradvány, ezeken a sorokon, akkor nyilván annak a megfelelő felhasználásáról, szintén döntéseket fogunk hozni.

Én itt csak azt szeretném mondani, hogy a költségvetési rendeletben, ha vannak ilyen szabályok, akkor az ilyen módon meghatározott összegek, azt a felső határt jelentik, amennyi az adott címen elkölthető. És nem tartalmaz olyan szabályt, hogy egyik jogcímhez képest, a másik jogcímnek az aránya, milyen legyen. Ilyen rendelkezés nincs, és nem is lehet a költségvetési rendeletben.

Molnár István:

Csak 1 mondatot szeretnék hozzáfűzni. A Tiborék végül visszavonták. /nem érthető szövegrész/

Hutiray Gyula:

Tévedni tetszik.

Molnár István:

%-ot nem fogadtunk el. Tiborék visszavonták. A másik, hogy én komolyan azt gondolom, hogy ha egyszer van a rendeltünkben címsor. Mondok 1 példát. Tetőjárda 10 M Ft, vissza nem térítendő támogatás. Ezt mi nem adhatjuk oda, mondjuk gázvezeték felújításra.

Hutiray Gyula:

Nem vitatkozok, de ez nem jelenti azt, hogy a 10 M Ft-ot, teljes egészében el kell költeni. Csak ezt mondom.

Molnár István:

De a Főépítész úr előterjesztésében egy unblock 75-25-ös megosztás vonatkozik minden munkanemre. Ezért jeleztem, hogy ez így nem....

Hutiray Gyula:

Ez megállja a helyét. Azért állja meg a helyét, mert ha azokkal a %-okkal, amiket főépítész úr tájékoztatója tartalmaz, és ami PKB döntésen alapul most már, amire a felhatalmazást, a társasházi rendelet megadta, mert valóban a mellékletet visszavonták, helyette odakerült a bizottsághoz, zárójel bezárva, akkor legfeljebb az történhet, hogy valamelyik költségvetési jogcímben lesz valami maradvány. És abban igaza van a képviselő úrnak, hogy azt a maradványt nem lehet másra költeni, anélkül, hogy a rendeletmódosításra ne kerüljön, de önmagában az, hogy van maradvány, az nem sért semmilyen jogszabályt. Csak ennyit akartam mondani. De abban, ahogy most fogalmazott a képviselő úr, abban teljesen igaza van.

Molnár István:

Akkor egyet értünk. Köszönöm.

Benedek Zsolt:

Főépítész úr.

Lantos Péter:

Tisztelt bizottság! Ez a téma megér egy olyan misét, hogy alaposan megtárgyaljuk. Nem volt véletlen az, hogy a terület épületeinek korát, műszaki állapotát, stb, stb, nagyjából megpróbáltam levezetni, hiszen lehet látni azt, hogy az önkormányzat, ha a teljes költségvetését kizárólag társasházak támogatására fordítaná, akkor durva becslések szerint, ez mintegy 50 évre teljesen kimerítené az költségvetést. Ez a felújítási szükséglet. Hozzá kell tenni, hogy az 50 év ugye, nem árulok el titkot, és foglalkoztam elég sokat ingatlan kezeléssel, többet között olyan formában, hogy dolgoztam a néhai Fővárosi Tanács Ingatlankezelési Építési Főigazgatóságán, ahol a főváros összes ingatlankezelő vállalatnak a műszaki szakirányítását végeztem.

Ezért nem építészeti oldalról, hanem műszaki oldalról közelítve lehet látni, hogy ez a szükséglet. Azt is tudni kell, hogy minden tárgynak, így az épületeknek is van ún. kihordási ideje, ez általában 25-30 év, és amikor a ciklusidő lezajlik, újra fel kell újítani valamit. Magyarul, azt akartam bemutatni, hogy magunk előtt görgetünk egy olyan, szinte megoldhatatlan probléma halmazt, amivel valamit kell kezdeni.

Nem véletlenül evvel kezdem a bevezetését ennek az anyagnak, hiszen meg kell nézni, hogy ebből a pénzből mennyi áll a rendelkezésünkre, és ezt hogyan tudjuk, olyan racionálisan felhasználni, hogy 10 év múlva is legyen kerületi épület állomány, ne dőljön össze. A racionális felhasználást, több irányból kell közelíteni. Az egyik közelítése volt ennek a műszaki szükségszerűség. Tények, számok. Ez változni, nem fog, csak romlani fog a helyzet, hiszen általában a felújítások elmaradása nem lineáris alap, hanem köztudottan exponenciális arányban romlik az épület.

Csak egy példa rá. Van egy tető beázás. Időben nem nyúlok bele, a végeredmény, hogy a zárófödém, fafödém az födémcserét jelent. Tehát aminél korábban kellett volna valamire 1000

Ft-ot, egy rossz közös képviselő esetén, az eredmény több millió Ft-os kár keletkezik. Erre már volt is egy pár példa, azt hiszem itt nem említettem meg, de a Dob u. 103-nál a zárófödém beleszakadt a lépcsőházba többek között. Miért? Mert csapnivalóan rossz közös képviselők követték egymást sorozatosan. Akik nem figyeltek oda a folyamatos karban tartásra.

Ha ennyire kevés a pénzünk, és ennek a racionális felhasználása irányába akarunk elmenni, akkor mit tudunk tenni? Az egyik az, hogy az épület állományt próbáljuk, nagyon szerény eszközeinkkel javítani. A másik lehetőség, és sajnálom, hogy képviselő úr elment, az hogy az épület állományt indirekt módon értékesebbé tegyük. Ez mit jelent?

Mindenütt van egy természetes lakosság mozgás. Ha az épület állomány értékesebb, akkor a tehetősebb polgárok jönnek ide. Ha az épület állomány folyamatosan romlik, rosszabb, olyan potyogó homlokzatú házak előtt kell elmenni, ugye, ezt nem dolgoztam ki ilyen mélységig, azt jelenti, hogy a lakások m² ára csökken. Ha ez az állítás igaz, akkor nekünk mindenféleképpen ugye, egyik irányból egy folyamatos első segélynyújtást kell végeznünk a legfontosabb dolgokra. A másik irányból, valahogy el kell tudni érni azt, hogy a kerület épület állományának az abszolút értéke, tehát a piaci forgalmi értéke, folyamatosan növekedjen, és ennek kapcsán, egy olyan helyzet alakuljon ki, hogy előbb-utóbb saját maguk a polgárok, akár segítségnyújtás nélkül is el tudják látni ezt a feladatot.

Ha ezt el kezdjük tovább boncolgatni, akkor teljesen egyértelmű az is, nem fogom letagadni párt állami múltamat, és sajnálom, hogy képviselő úr kiment, ennek lényege az, hogy KISZ-es is voltam, de tessék nekem megmutatni, hogy aki velem egy korosztályban van, az nem volt a KISZ-nek tagja. Ott volt egy olyan mondás, lehet, hogy van 1-2, de nem jellemző. Azt akartam ezzel kihozni, hogy volt egy olyan mondás, hogy könnyű valakinek egy utasítást kiadni, ha nem neki kell azt végre hajtania. Na, most nem véletlenül írtam azt le, hogy ez egy nagyon szép, és helyes gondolat, de nem az idei évre, az eltérő %-os megosztás, mert avval a hivatali apparátussal, aki pillanatnyilag a rendelkezésre áll, a feladat végrehathatatlan, és ezt le is írtam. Meg lehet csinálni, csak akkor, T. Képviselő testület, tessék 5 fővel megemelni a Főépítész iroda létszámát, és akkor különösebben ilyen probléma nem lesz, mert akkor evvel fogunk tudni foglalkozni.

Nem volt véletlen viszont az, hogy miután a gondolat helyes, ezért rögtön fel is vettem azt, hogy ki kell dolgozni egy olyan metodikát, nagyjából lehet is tudni, hogy mi az a metodika, nem árulok el vele titkot. Össze kell vetni az elmúlt 10 évben, az összes pályázatot ki kell értékelni, hogy abból mennyi volt a homlokzat igény, mennyi volt a tető, tehát mire voltak az igények. Akkor nem általános társasházi pályázatot kell kiírni ugye, hanem homlokzatra kell kiírni, meg függőfolyosóra, meg életveszélyre, meg, meg, meg, mindenféle munkára önálló pályázatot kell kiírni.

Esetleg egy olyan záradékkal, és itt kell hozzányúlni, nem csak a társasházi pályázati rendelethez, hanem a mindenkori költségvetési rendelethez is, ahol rugalmas átcsoportosítási lehetőségeket tud teremteni azokra az ügyekre, amik itt felmerültek. Elfogyott, nem fogyott el, mégsem jött be annyi, hiszen nem tehetjük azt azért meg, hogy kimegyünk, és a közös képviselőket noszogatjuk egy ösztökével, hogy adjál be, mert itt még be lehet adni még erre. Ha ők ezt a munkát nem akarják elvégezni. De meg lehet csinálni, csak ez azt jelenti, hogy 3-4-5-10 féle pályázatkirásra kerül sor. A korábbi tapasztalatok alapján, nagyjából be lehet lőni, hogy mekkora összegekkel, és akkor már, ez az eltérő %-os támogatási rendszer is működik. Mondom, hogy egy ilyen zárszámadással, mondjuk, a bizottság lehetővé teszi, hogy ha megmaradnak pénzeszközök, azt jobbra-balra át tudja csoportosítani. Ennek a jogszabályi kidolgozása, szerintem, még megér egy misét.

Nagyon vitakoznék avval, hogy szociális kérdés-e, vagy sem, valamilyen szinten, a társasházi pályázaton belül a vissza nem térítendő támogatás adása. Biztos, hogy nem egy

egyszerű feladat, tehát ezért is mondtam azt, hogy ez 2016. évre ki kell dolgozni ennek a metodikáját, és nem is biztos, hogy a pályázaton belül kell kidolgozni, hanem lehet, hogy egy önálló szociális támogatási rendszer lehet, ott ahol nyertek a pályázaton. Megmondom azt is, hogy miért.

Tessék végiggondolni a támogatást, mert ez egy baromira jó gesztus, hogy én azt mondom, hogy öreg neked nem kell visszafizetned a 25%-át, megkapod grátisz. Igen, csak az önkormányzatnak van egy költségvetése. És általában nem az a tapasztalat, hogy a költségvetési bevételek, olyan nagyon növekednének. Az én tapasztalatom inkább az, hogy inkább csökkennek. Ha most ez az állítás igaz, a visszatérítendő és a vissza nem térítendő között, azért van egy óriási nagy különbség. A visszatérítendő, az azt jelenti, hogy az idők folyamán visszakerül az önkormányzat kasszájába, és ugyanezt a pénzt, még egyszer fel lehet használni. Tehát itt egy újra hasznosítás van, mint a környezetvédelem esetén, mit tudom én, ha a műanyag flakákat, hogy ha visszaviszik, ismét fel lehet használni. A pénz visszakerül az önkormányzat büdzséjébe, akkor megint újabb támogatást lehet adni, egy másik társasháznak.

Az állandóra odaítélt pénz, az nem kerül vissza. Tehát ebből az következik, hogy ha azonos mértékű költségvetéssel számolunk az elkövetkezendő 10 vagy 15 évre, tehát nincs többletbevételünk, akkor folyamatosan valahol mindig el kell venni a költségvetésből. Azt szoktam mondani, még amikor az IKV-t felügyeltem, hogy tessék tudomásul venni, hogy egy IKV, ugyanúgy dolgozik, mint egy családi gazdaság. Vannak kötelező kiadások, vannak bevételek, és a szabadon választottan csak azt lehet felhasználni, ami a bevételek, és kötelező kiadások között vannak. Ha én folyamatosan elkezdem elkölteni, azt a pénzt, amit társasházakra szánok, akkor egyenes arányban következik az, hogy a következő évben 25%-kal kevesebbet tudok kiírni, ha csak a költségvetési helyzet nem változik. Tehát a támogatásom fog csökkenni.

Ezért vetődött fel a társadalmi igazságosságnak a kérdése, hogy hogyan lehet akkor mégis segíteni az embereken, hiszen, ha nekem van egy társasházban egy jól menő ügyvédem, aki 1,5 M Ft-ot keres havonta. Miért kell nekem ugyanolyan támogatást adnom, mint a sok gyerekesnek, vagy a kis nyugdíjasnak, akiknek megélhetési gondjai vannak, és azért szavazott nemmel a homlokzat felújításra, vagy akár a tető felújításra. Ezért gondoltam én azt, hogy a támogatási rendszert, teljesen új alapokra kell helyezni, nem a társasházi pályázat részeként. Valószínű, a szociális iroda, vagy más kellene, hogy odaítélje, egyéni támogatásként, hiszen akkor kerül egy olyan helyzetbe a társasház, hogy a tehetősebbek többet, a kevésbé tehetősek kevesebbet kell vállalni.

Talán még egy gondolat, hogy miért van a kezdetek óta társasházi pályázat szinte minden kerületben. Ennek van egy jogszabályi háttere. A jogszabályi háttere ennek az, hogy valamikor a vagyontadással egy időben megszületett, a vagyontadási törvényt követően 2 éve megszületett a lakás törvény. A lakástörvénynek volt egy olyan záró rendelkezése, ami azóta, már eltöröltetett, de akkor még volt, ami azt mondta ki, hogy az önkormányzatnak a lakások eladásából származó bevételeinek, már nem emlékszem hány %-át, vissza kell forgatni az épület állomány felújítására. És ez két rész volt, az egyiket be kellett fizetni a fővárosi önkormányzatnak ilyen célból, másik részét pedig a kerületi önkormányzatok használhatták fel.

Ebből képződött valamilyen kis alapocská, és nyilvánvalóan, az akkori eladási árak és a mai építőipari áraknak a figyelembe vételével ez nem úgy tűnik, hogy emelkedne ez az összeg, amik még a törlesztő részletekből esetleg befolyanak.

Tulajdonképpen itt vállalt az állam egy kötelezettséget, és vállalt tulajdonképpen az önkormányzat is egy erkölcsi kötelezettséget. Akkor egy romhalmazt eladtak a tulajdonosoknak, akik ezt megvették, mert hogy mondjam, megint hozzá kell tenni, hogy

hosszú szociológiai érveket is lehetne, de a lényeg az, hogy a szocializmus során a lakás. Mi volt az érték? Az autó meg a lakás, vagy esetleg egy nyaraló. Tehát az értékrendből adódott az is, hogy akkor is megvette valaki a lakását, hogy ha tisztában volt azzal, hogy fenntartani, a bűdös életben nem fogja tudni, de majd csak tudok vele valamit kezdeni.

Gyakorlatilag így alakult ki a jelenlegi helyzet, ez az erkölcsi kötelezettség, az anyagi lehetőségekkel együtt viszonylag olvadozik, és ezért vetődött fel az a kérdés, hogy hogyan tudunk mégis segíteni, hiszen ez egy közös ügye, az önkormányzatnak, a lakosságnak, a hivatal azon részeinek, akik felelősséget éreznek a kerület épület állománya iránt. Egy olyan rendszert tessék kidolgozni, ami viszonylag a társadalmi igazságosság irányába megy el, amivel végső soron meg lehet óvni az épület állományt, vagy fel lehet újítani.

Be kell vallani, hogy nem volt egy egyszerű dolog ezeket végig gondolni. Nem volt véletlen, hogy elnök úrral végig gondoltuk, és egy tematikus bizottsági ülést össze kell hívni, ahol gyakorlatilag azokat a problémákat, ami a mi fejünkben van, ami a mi ismeretanyagunk, a lakossági igényekkel úgy össze kellene hangolni, hogy felelősen tudjuk mondani, hogy a jövő nemzedéke részére ez az épület állomány megmarad. Na, most itt a dilemma. Tehát nem véletlenül jönnek dolgok.

Én gondolat ébresztőnek elmondanám azt, hogy nem mindenütt egyforma az épületek műszaki állapotának a romlása. És ez megint nem véletlen, hogy miért fogalmazok így. Mint említettem dogoztam a Fővárosi Tanácsnál, ráláttam az összes ingatlan kezelő vállalatra, ami Budapesten volt. A VII. kerületi az egyik legjobb IKV volt, ezt hozzá kell tennem. Nem csak ezért, mert mindenféle díjakat nyert folyamatosan, hanem mert egy józanésszel gondolkodó vállalati vezetés volt, ami minden lehetőséget megragadott, hogy pénzt szerezzen magának, és ezt el is tudta költeni.

Össze kell hasonlítani a VI. kerület épület állományával, mert én azt is, talán még egy fokkal jobban ismerem, mint a VII-ét. Mondok egy példát, hogy mit csinált az ottani IKV igazgató. Lényeg az, hogy olyan trükköket alkalmazott, tudni kell, hogy a szoc. ezen időszakában az IKV vállalatok akkor kaptak pénzt, ha igazolni tudták, hogy el tudják költeni, mert akkor nem pénzhány volt, hanem építőipari kapacitás hiány. Ennek megfelelően a VII. kerületi IKV létrehozta a függőfolyosó felújító rendszert, aztán kitalálták, hogy jól vagy rosszul csinálták, az már más kérdés, vizesedtek a pincék, egyre több fafűtéses pincében óriási zűrök voltak, akkor kitalálta a VII. kerületi IKV azt, hogy létre hoz, egy gázszerelő brigádot, hogy át lehessen állni gázfűtésre a fafűtés helyett, és erre külön pénzeket szerzett. Mit akartam én ezzel kihozni?

Azt, hogy az IKV viszonylag jó volt budapesti szinten. Mégis vannak olyan területek, és a területeken belül differenciáltan, óriási műszaki állapot eltérések vannak. Ez adódik abból, hogy a Világörökség Magyar Nemzeti Bizottságának egy ülésén, Gergely úrral voltunk jelen, amikor elmondtuk azt, hogy tessék már tudomásul venni azt, a Madách I. sugárút mindkét oldalán 200-300 m-es körzetben az épületek műszaki állapota lényegesen rosszabb, mint a kerület bármely más területén.

Egyébként, aki itt volt az Unesco részéről monitorizálásra, meg is értette ennek a gazdasági hátterét, aminek egyszerű volt a lényege. 1905-ben egy dr. Morzsányi Károly nevezetű úr, aki az akkori törvényhatóságnak, és a Közmunka Tanácsnak a tagja volt, azt mondta, hogy város szépítészeti okokból, közegészségügyi okokból, nyitassék egy új sugárút, és ezt akkor elnevezték Erzsébet sugárútnak, majd ez lett a Madách sugárút, a történelmi idők folyamán.

Hozzá kell tenni még egy nagyon fontos dolgot, hogy ha lett volna Óvás Egyesület, akkor, amikor a Közmunkák Tanácsa létezett, akkor a Nagykörút sem épül meg, és az Andrássy út sem, mert állandó tiltakozás lett volna, /nem érthető szöveg/. Viszont a Közmunkák Tanács ezeket tüzzel-vassal végre hajtotta, amit valaha elhatározott. Megint egy kis történelmi áttekintés.

A Tabán nem azért zöld terület, mert a Közmunkák Tanács ott zöld területet akart, hanem azt az egészségtelen városrészt, ami roppant bájos volt, elbontatta a 30-as években, aztán közbe jött a 2. világháború, és az a beépítés, amit oda elképzelték, az nem valósult meg, ezért van ott zöld terület. Ugyanígy, amikor eldöntötték a Madách I. sugárutat, ezt annyira komolyan gondolta, a Közmunkák Tanácsa, - hogy nem tudom, hogy újat mondok-e vele-, de a Madách házak, ami az Orczy házak helyén épült fel, gyakorlatilag oda helyezte át a székházát. Olyan mértékig, hogy a diadalív feletti legfelső szinten volt a Közmunkák Tanácsának a tárgyaló terme. Akkor elindult a Madách I. sugárút, avval a néhány Bauhaus épülettel, ami gyerekkoromban már egy Garázsipari Vállalat által fenntartott garázsba torkolt, mert nem ment tovább. Miért érdekes ez?

Az akkori magántulajdonosok 1905-1953 között, amikor államosították az épületeket, eltelt időszakban, csak a műszaki, és erkölcsi avulására, tudva azt, hogy a Madách sétány miatt le fogják bontani ezt a részt, és csak annyit fordítottak, hogy ne dőljön össze a ház. Nem korszerűsítettek, nagyobb beruházásokat nem eszközöltek rajtuk, hiszen úgymint holnap el lesz bontva, mert tudni lehetett, hogy amit egyszer a Közmunkák Tanács elhatároz, azt végre is hajtja. És nekem szakadt meg ezzel a története a Madách I. sugárútnak, mert az 1970-es általános rendezési terv, tartalmazta a Madách I. sugárutat, sőt olyan mértékig tartalmazta, hogy egészen a BVKSZ és a hozzá tartozó szabályozási tervlapokig gyakorlatilag, a Madách I. sugárút, a főváros terveiben benne volt. Miért érdekes ez?

Mert nem csak a magán tulajdonosok nem fordítottak ezekre az épületekre pénzt, hanem a néhai IKV sem. Miért mondtam el, ezt a hosszú történetet?

Ennek a történetnek az a lényege, hogy az épületek erkölcsi avultsága, és a műszaki avultsága, területileg differenciált a városrészen belül, és nem csak ilyen elhatározások voltak. Meg lehet nézni, a Százház utcának a környékét, hogy mennyire van lerobbanva, bár változások már történtek. Magyarul, nem biztos, és itt merül fel az a kérdés, hogy akár városfejlesztési megfontolásból, akár társadalmi megfontolásból, ugyanolyan mértékű támogatást kell adni a jobb állapotban lévő épületek számára, mint a rosszabb állapotban lévő épületek számára. A rosszabb anyagi helyzetben lévő emberek számára, mint a jobb anyagi helyzetben lévő emberek számára. Tehát ezért próbáltunk meg feldobni, egy olyan labdát, amit végig kell gondolni felelősséggel, és felelőség teljesen, hogy a pillanatnyi, én nem politizálok, csak műszaki alapon tudok hozzászólni az adott kérdéshez. Műszakiként azt várni, hogy saját hajánál fogva kihúzza magát a mocsárból a kerület épület állománya, ez reménytelen. Ennek az érdekében valamit tenni kell.

Ezért mondtam azt, hogy 2 lehetőség van. Folyamatosan szűkítjük a támogatás lehetőségét, mert a költségvetésből, ha nagy pénzeket elköltünk vissza nem térítendőre, akkor nagy baj van. Kinek kell akkor adni a támogatást? Annak, aki tényleg rászorul. Ez volt az én gondolatom. Nem biztos, hogy helyes, félre értés nem essen. Én csak úgy gondoltam, hogy azért próbálok meg hosszabban hozzá szólni, hogy megpróbáljam megvilágítani, azt a gondolkodási módot, aminek a rezüméje volt ez az anyag, és végig kell gondolni azt, hogy felelősséggel milyen döntések hozhatóak.

Mindig azt szoktam mondani, hogy, - miután nem vagyok 19 éves -, hogy nem szeretnék a síromban forogni amiatt, hogy volt a kerületnek egy főépítésze, és elment a napi problémák irányába, és nem nézett bele 50-100 évbe. Azért mondom az 50-100 évet, mert tessék tudomásul venni, hogy a településfejlesztés, nem 3 évre szól, nem egy választási ciklusra szól, hanem 100 évekre szól, nagyon sok esetben.

Erre egyetlen egy példát tudnék mondani, volt egy Reitter Ferenc nevezetű úr, egy utca őrzi is a nevét. Ők elhatározták, hogy egy útvonalon, akár tetszik az ott élőknek, akár nem 50m-rel beljebb kell megépíteni a házakat. Tehát az építési vonal, telek határtól 50m-rel beljebb helyezték. Gondolom, hogy ez az akkori kapitalista környezetben hatalmas felháborodást

váltott ki, de véghezvitték. Mi lett ennek az eredménye? Az, hogy az én gyerekkoromban, még 2x3m-es kockakő burkolat ment ezen az úton, és ma úgy hívják, hogy Hungária körgyűrű. Tehát gyakorlatilag Reitter Ferencnek 100 éves távlatban valósult meg az álma, de ha a Hungária körgyűrű nem lenne, ez a város megdőglene.

Azért mondom, hogy a településfejlesztés nem egy olyan típusú gondolkodási mód, mint egy konkrét épülettervezési gondolkodás. Megtervezem az épületet, felépül, és lehet, hogy mire egy településrendezési terv teljes körűen beér, és megjönnek a pozitív eredményei, addigra ezt az egy konkrét épületet, már el is bontották, mert elavult. Tehát itt hosszú távú gondolkodás van. Kérdés az, hogy ki milyen mértékig akarja felvállalni azt, hogy 100 év múlva ne átkozzák, a mai döntéseikért. Köszönöm szépen.

Tímár László:

Annyit szeretnék csak mondani, hogy különböző megkeresések kapcsán az a tapasztalat, hogy az építkezésben időnként a rombolás is benne van, mert ami itt az önkormányzatnak is problémát okozhat. 3 példát mondanék a környezetemből.

Ott volt a Garay 20-nak, a piacnak a felépítése, annak idején. Akkor a másik példa a Sajó u. 4-8-ban. A 3. példa a Dózsa 50-ben egy ráépítés volt. A környezetükben, a társasházak igen komoly mértékbe rongálódtak, főleg a fal repedések voltak komoly problémák. Tehát én azt mondom, és Főépítész úr, mint szakember, én nem értek hozzá, hogy mi mindent kell figyelembe venni, de ezt is be kell kalkulálnia az önkormányzatnak, hogy nagyon sokszor, az elavult környezetbe épült új épületek, a környezetet rongálják. Ez is egy komoly tétel lehet, esetleg a felújítások kapcsán. Csak ennyit szerettem volna, most nem akarok belemenni a részletekbe. Ismerjük az okokat, hogy hol milyen problémák voltak. Pl. a Sajó 4-8-ban ott, és úgy tudom, hogy valami nem megfelelő módszert alkalmaztak, és ez a másik házat is húzta magával. Akkor ugye a Garay 20-ban, a vizes környezet miatt megsüllyedtek körben a házak, megdőltek. Tehát ezt is bele kell kalkulálni akkor, amikor a felújításokról beszélünk. Köszönöm.

Kispál Tibor:

Én azt gondolom, hogy kettő, háromfelé kellene választanunk ezeket a témákat, és a szerint kellene majd a napi, heti, havi, évi terveinket tervezni. Itt most azért várakozik a kerületben egy jó csomó társasház, mert nincs kiírva a társasház felújítási pályázat. Most miközben erre várakoznak, gondolkozzunk el arról, hogy hogyan gondolkozzunk 100 évvel előre? Szeretném, ha ezt elválasztanánk, mert történtek megállapítások az előbb, aminek döntő részével magam is egyet értek, ámde, jó néhány évvel ezelőtt, amikor a Király utca felújítása volt, ezt csak egyes betűmérettel, a lap alján szeretném megjegyezni, hogy azt javasoltam, hogy Dózsa Gy. úttól a Károly krt-ig csináljunk egy alagutat, és magát a Király utcát vessük be fűvel, és legeltessünk rajta birkát. Szerintem most rohadtul örülnének az emberek, ha ez így történt volna, de hogy ha most elővesszük a komolyságot, akkor ezt most nyilván, nem lehetett volna senkinek, semmit bevállalni. Mert ezek a társasházak, amelyeknek az átlag életkora a kerületben, gyakorlatilag majdhogyan Budapest legsűrűbb város szövetével rendelkezik a kerületben, a 100 évet meghaladják.

Aztán utána vannak közben mérőföldkövek, a mostani is az, az idei év is az, mert az előző évből keletkezett. Alig hogy a társasházaknak egy jelentős része túl van, nem önkormányzati vagy állami segítséggel pl. a kéményeknek a bélelése, most egy új technológia miatt, azoknál a társasházaknál, akik lehet, hogy éppen tavaly befejezték ezeket a dolgokat, most lehet, hogy újat is csinálhatnak, egy marék aranyért. Mert, hogy ha elromlik a kazán, akkor már egy új kondenzációs kazánnak nevezett, új technikai csodát kell beépíteni. Miközben a

társadalomnak, ha tetszik, ha nem, egy jelentős része, sajnos gazdasági értelemben, a technológiai fejlődést, nem képes utolérni.

Nem szeretnék, más városokba, más országokba elkalandozni, szeretnék itt maradni Budapesten, meg ezen a 2 m² km-en, mert itt ezt tapasztaljuk. És hogy ha járunk közgyűlésre, és azt tapasztaljuk, hogy vannak próbálkozások, vannak jó szándékok, emelet ráépítések. De vannak olyan társasházak a Király utca mentén, akik 15-20 évre előre gondolkodtak, mint közösségek, és a Király 89,- tessék elmenni, megnézni. De ehhez az kellett, hogy az a 25 család, nem tehetősek, félre értés ne essék. Ez a 25 család, ezek előre gondolkodtak. Ma a kerület egyik legszebb társasházáról beszélünk.

Felteszem a kérdést, hogy a közel 1250-1300 lakóház van itt a kerületben. Hány van ilyen?

Többségénél már az is probléma, és ez a 3. dimenziója ennek a kérdésnek, hogy kik a tulajdonosok? A tulajdonosi szerkezet folyamatosan változik. Ráadásul abban az irányban változik, hogy a törvényi szabályozás, az ebből eredő problémákat nem segíti. Külföldi tulajdonosok vannak. A külföldi tulajdonosoknak egy része, sokszor elérhetetlenné válik. Azért válik elérhetetlenné, mert megszerezte a tulajdont, a jogaival persze él, de a kötelezettségektől úgy menekül el, hogy nem érhető utol. A magyar törvénykezés ebben az esetben, meg szétteszti a kezét, és hát hosszú évekre lehet majdan egyszer megoldást találni, hogy esetleg a tulajdon jogát a külföldi tulajdonosnak, akik nem foglalkozik ezzel a tulajdonnal, azt visszavenni, vagy valami más megoldást találni.

Mi meg most élünk, és azok az emberek, akik ma élnek, bocsássatok meg, hogy ezt mondom, de nem 100 évben gondolkoznak. Ők a holnapot, a holnapután élnek, és azt szeretnék, hogy a gyerekieknek az a lakás, vagy az a lakóház, az lakható legyen. Nekünk nem 100 évben kell gondolkoznunk.

Most visszacsatolok megint a hozzászólásom elejéhez, hogy ők várják, a társasház felújítási pályázatot. Ebben a kerületben 97 óta van, és 2010-ig, éppen a Te segédletteddel, összeraktuk, hogy mik voltak a problémák. Melyek voltak ezeknek a házaknak a problémái? Mit jeleztek a társasházak? Ezek össze lettek gyűjtve. Szerintem, ez ma sem nagyon változott, de lehetne pontosítani rajta. Gondoljátok, hogy volt benne csodálkozás? Nem. Potosan tudjuk ezeknek a házaknak a problémáit. 100 évvel ezelőtti technikával épültek. Nem a manának, az akornak. Nekünk pedig, ma kell rendbe rakni.

Ezért én azt szeretném javasolni, hogy született testületi döntés. Azt gondolom, hogy valamennyi képviselő, aki az ezzel kapcsolatos döntéseket meghozta, támogatta, vagy tartózkodott, már nem emlékszem rá, de biztos, hogy felelősséggel tette, Péter. Valamennyi képviselő, akik itt ülünk, és kint vagyunk a körzetünkben, pontosan tudjuk, hogy ezt szeretnénk. És azt is szeretnénk, hogy legyen, azért, vissza nem térítendő része is, és most nem tudjuk ezt elcizellálni, hogy az ügyvéd egyébként, akinek 1,5 M Ft-os keresete van, Te mondtad a példát, lehet, hogy ő tartozik legalább ennyivel a társasháznak, mert a nyugdíjas elsőnek a csekket szokta befizetni.

Én ide merem tenni a rozsdás bököt, hogy valamennyi képviselő, aki itt ül, az ezt tapasztalja. Ha most elkezdjük patyolat mérlegen ezt a kérdést kezelni, és ezen vitatkozni, hogy hogyan fogjuk tudni elkülöníteni a támogatás mértékét, hogy ha a társasházban lakik egy jól menő kardiológus, akihez egyébként szeretnénk elmenni 20 év múlva....

Remélem érted, amit mondok, hogy én nagyon támogatnám azt, hogy nagyon rövid idő alatt azzal foglalkoznánk, hogy ki tudjuk hirdetni, a társasház felújítási pályázatot. De nagyon szeretném azt is támogatni, és szeretnék ebben részt is venni, - elnök úrral egyébként beszéltünk is már erről-, hogy emellett párhuzamosan, ez a grémium, aki itt van, és vannak még páran, akik nem tudtak most eljönni, de őket is érdekelné. Igenis találjuk meg azokat a sarok pontokat, amit ebben az évben ki tudjuk magunkból izzadni, és a következő évtől

kezdve, szisztematikusan felépítjük. Ebben tudunk partnerek lenni, csak most könyörgöm, írjuk ki a pályázatot.

Benedek Zsolt:

Ez a bizottsági ülés 2 okból jött létre. Volt kétszer egy olyan testületi előterjesztés, ami a hosszú távú stratégiát illetve a pályázatnak a stratégiáját kitolta volna júniusig, és nekem az volt a véleményem, hogy ezt mihamarabb meg kell tenni. Ugye azt kérték az anyagnak az előterjesztői, hogy fogunk tartani egy tematikus bizottsági ülést, - látjátok, hogy nincsen előttünk határozati javaslat-, én arra kértem Főépítész urat, hogy szedje össze ezzel kapcsolatban a gondolatait, és tárja elénk, mert kettős célzatú maga a bizottsági ülés.

Az egyik az, hogy azokat az észrevételeket meg tudja minden képviselő tenni, amelyek az ideai társasház felújítási pályázatban érvényesíteni szeretne.

A másik pedig, ami a testületi anyagokban is szerepelt, hogy a hosszú távú koncepcióban is gondolkodjon, és a Péter erre írt le, egy vitaindító anyagot. Tehát ez nem azt jelenti, hogy most azonnal neki kell ugranunk, és akár szociális, akár más elven, újra kell szabdalnunk a pályázati keretet, hanem ő azt írta le a véleményében, ami az ő szakmai meglátása, és ezt javasolja, hosszú távú stratégiának.

Az nyilván való, hogy a pályázati kiírást, azt minél gyorsabban meg kell tenni. Mindenki jár társasházi közgyűlésekre. Mindenhol kérdezik, hogy mi a helyzet ezzel kapcsolatban, és hogy mik lesznek a feltételek, de amíg nincsen döntés, addig csak bizonyos sarok pontokról, vagy olyan pontokról tudunk tájékoztatni, amelyek már most is ismertek számunkra. Nyilván senki nem akarja félre vezetni a saját társasházát. Nyilván érdekes kérdés az, illetve a felelősségnek a kérdése, és az a kérdés, hogy mely lakóközösségek gazdálkodnak felelősen a társasházban, vagy mely lakóközösségekben alakult ki egyáltalán tulajdonosi szemlélet azok után, hogy ugye az állami tulajdonból, magán tulajdonba kerültek ezek az épületek.

Én, ha csak a saját környezetemet tekintem át, akkor talán egy kezemen meg tudom számolni, és hogy Kispál képviselő úrhoz csatlakozzak, azon társasházaknak a számát, amelyek felelősen, és évről-évre előre lépően gazdálkodnak, és azokat a munkálatokat, amelyek szükségessé váltak, elvégzik. Gondolok itt akár, gázvezeték cserére, akár villamos hálózat cserére, de gyakorlatilag 50m-en belül is tudok mondani olyan házat, amely minta lehet, meg olyat is, mint pl. a Dob 103, ahol beszakadt a földem, a folyosóra.

És el lehet menni a Rózsa utcába, ahol van 2 olyan ház, ahol meg rendbe van tartva az épület. Ugyanazt tudom elmondani, amit Kispál képviselő úr, hogy nem olyan emberek lakják ezeket a házakat, lakásokat, akik tehetős, vagy nagy vagyonnal rendelkező emberek lennének. Teljesen egyszerű, köznapi emberek, mégis valahogy az tűnik ki, hogy az egyik ház rendben van, a másik házban pedig több milliós elmaradás van a közös költségben. Valószínűleg nem alakult ki a tulajdonosi szemlélet, hogy befizetem a közös költséget, mert a sok kicsi összeadja majd, hogy a pályázati forrásokkal kiegészülve, meg tudom csinálni az életveszély elhárítást, és a gépészetre, vagy más dolgokra is jut.

Szerintem, ha most május elején el tudjuk fogadni a kiírást, akkor nem vagyunk elkésve egyáltalán. Azt én is szorgalmazom, hogy most már kerüljön kiírásra. Nyilvánvalóan azért nem kezdtünk bele, mert kétszer volt olyan testületi anyag, amivel szembe kellett nézni, vagy amit meg kellett vitatni. Aztán elhatároztuk, hogy tartunk tematikus ülést, és én azért mondtam, hogy ne hozzunk határozatot, és kész pályázati anyagot magára az ülésre, mert ez egy vita kell, hogy legyen, nem pedig egy elkészített pályázati anyag, amit állandóan módosítunk, mindenféle megoldásokkal. Így mindenki el tudja mondani, hogy mi a szempont rendszere, ki mit szeretne még benne látni a pályázatban, és ez alapján kiírni az ideai pályázatot. Visszatérve erre az eddigi sémára, hogy mindig prioritási sorrendben haladtunk. Az életveszélytől haladtunk a szépészet felé, az nem volt egy rossz tematika, vagy nem volt

egy rossz elgondolás. Ha a jövőben más szempontokat is be akarunk építeni, az megint egy másik kérdés. Ez az ideai felújítási pályázatnak szerintem a vitáját nem képezheti. Tehát lényegi elemeiben nem lehet felborítani a rendszert, mert akkor idén nem fog sor kerülni a társasházi pályázatra. Ezt elmondtam a testületi ülés vitájában is kétszer, hogy szerintem változtathatunk rajta, de ha globális változásokat akarunk benne, alapvetően meg akarjuk változtatni, annak a felépítésére kell legalább 1 év, és az sem biztos, hogy nem lesz- szükség rendeletmódosításokra. Szerintem e szerint kellene haladni, és amit még fontos leszögezni, hogy társasházak felújításának a támogatása, az nem egy ad hoc döntés. Ez egy évente egyszeri, nyilván a társasházak állapotát figyelembe vevő, prioritási sorrenden alapuló, pályázati támogatási döntés. Azon kívül, hogy nyilvánvalóan a klasszikus társasházi felújítási pályázaton kívül volt olyan, hogy gázkizárt házakat támogattunk, az egy ad hoc döntés, de azt a döntést nem lehet meghozni előre. Nem lehet egy évvel előre látni, hogy ki fog menni a Gázművek, és azt fogja mondani, hogy kizárja a társasházat a gázszolgáltatásból. Ezt akkor lehet látni, mikor a Gázművek elzárja a gázt, és a társasház jelentkezett nálunk, hogy szeretne az önkormányzattól x millió Ft-ot arra, hogy visszaállíthassák a szolgáltatást.

Nem is nagyon emlékszem olyanra, hogy ne kapta volna meg valaki. Ez egy ad hoc döntés. A társasházi felújítási pályázat, az nem az. Az egy 1 évre előre mutató, 1 évre meghatározott szempont rendszer szerint működő döntés. Nyilván, én mindig azt szoktam javasolni, hogy azokat a munkálatokat kell legelőször elvégezni, ami életveszélyes, és az embereknek a testi épségét veszélyezteti. Azt szoktam ilyenkor javasolni, hogy van olyan ház, ahol kémény probléma van, gáz, villany probléma van, nyilván azokat kell először elhárítani, és szakaszolva bontsák szét évekre ezeket, és akkor a háznak is könnyebben előteremthető a forrás. Nagyjából ezt szerettem volna elmondani. Ez egy vitaindító, itt nem születnek olyan döntések, hogy ami itt elhangzott az már végleges. Ez egy vitaindító anyag, amit a Péter nekünk készített, ennek megfelelően kellene gondolkodni, rövid és hosszú távon is. További hozzászólás?

Fedrid Gábor:

Fedrid Gábor vagyok, aki nem ismerne. Képviselő voltam. A társasház felújítás ez egyik kedvenc témám volt, és néhány dolgot szeretnék hozzáfűzni az előterjesztéshez.

Az egyik az, hogy számomra a lakás állomány, és a házaknak az állaga az nem ugyan az, és egy kicsit keveredik is a előterjesztésben. Úgy hogy ezt külön kellene választani, mert azért ez súlyos milliárdokat jelent, hogy ha leszámítjuk ezt, és lemeztelenítjük a dolgot. A másik dolog a szociális juttatás, hogy hogyan lehet megoldani? Hát szerintem nem lehet, több okból megoldani. Elsősorban a társasházban nem kellett megvenni a lakást. Aki megvette, annak kellett annyi eszének lenni, hogy ezért ő valamit fizetni fog, ezért neki kötelezettsége van. Ez az egyik dolog. A másik dolog, hogy tulajdonképpen itt ez nem egy célbefizetés. Ez egy pályázat. A pályázatnál azt a pénzt használja fel egy ház, amit összegyűjtött az évek alatt, és ebből indul, és itt nem lehet kibontani, hogy kié ez a pénz? Szociális alapon más formában be lehet hozni. Hogy én mit értek más irány alatt? Azt én házakra gondolom, még pedig arra, hogy vannak a kerületben, olyan 1 emeletes házak, ahol van 15 lakó. Az alapterülete akkora, mint egy 4 emeletes házé, ahol 50 lakó van. Nem mindegy, hogy ki mennyit tud összespórolni, és betenni a kasszába, hogy felújítsa a saját tetőét, hogy ne essen be az eső. Ezeket a dolgokat, érdemes volna figyelembe venni.

A harmadik dolog, hogy szeretném megkérdezni az elnök urat, hogy én látom, hogy az eredeti előterjesztésben a költségvetésben, volt 60 M Ft felújításra, és ehhez, most csak az általánosról beszélek, nem mind a háromról, hozzájött 30 M Ft, vissza nem térítendő támogatás. Ez a kettő 90 M Ft-ot jelent együtt, vagy 60 M Ft-ot jelent, és abból 30 M Ft-ot kell erre elkölteni. Ez nem tiszta.

Benedek Zsolt:

Összesen 90. 60+30

Fedrid Gábor:

Megmondom, miért kérdezem ezt. Úgy értem, hogy ezt előre meghatározni, hogy mennyi legyen a vissza nem térítendő, és mennyi a visszatérítendő, ezt nem lehet látni, sem költségvetésben, sem egyébként. Meg lehet adni, egy általános összeget, és azzal tisztába kell lenni, hogy a következő költségvetésben, nem annyi jön vissza, mert a vissza nem térítendő, az nem fog vissza jönni. A visszatérítendő, az elvileg 5 év alatt visszajön. Legalábbis egy házra vonatkozólag. Ezt kellene a költségvetésnél tisztázni, hogy 90-ről beszélünk, és annak bizonyos százaléka, lesz a vissza nem térítendő, és visszatérítendő támogatás, vagy arról beszélünk, hogy 60 M Ft, és nekünk 30 M Ft-ot még valahogy oda kell adni. Jó lenne tisztázni, mielőtt kiírják a pályázatokat, mert ez a kulcs pontja. Ki kell írni minél előbb, de nem az a lényeg, hogy milyen táblázat alapján, mert tudok róla, hogy van táblázat. Annak alapján is ki lehetne írni, hogy ki hány % vissza nem térítendőt kap. Az is elfogadható, amit a Péter javasol, hogy 75-25 %, de az alapösszeget, ami a költségvetésben van, azt ehhez idomítani kéne, illetve úgy kell módosítani a költségvetést, hogy ez kompatibilis legyen, mind a kettő. Ez nagyon fontos lenne, itt az egész kiírás szempontjából.

Az utolsó. Abban a tudatban voltam, hogy az iroda jegyzi, hogy melyik ház mennyit kapott, de nagyon szívesen segíték az irodának, mert nekem 2010-ig megvan 1997-től, a táblázatom, hogy ki mennyit kapott. Ha szükséges, akkor ezt szívesen rendelkezésre bocsájtom bárkinek.

Hutiray Gyula:

Köszönöm szépen. Két dologról szeretnék beszélni a társasházak, és a társasházak támogatás a kapcsán. Az egyik, amit először meg fogok említeni, az valójában nem kapcsolódik közvetlenül a pénzügyi támogatásról, amiről ez az ülés most alapvetően szól, de sok felszólalásban megjelent, és sokszor előkerül, amikor az ember, a konkrét társasházak képviselőivel, vagy lakóival beszél. Nevezetesen, amikor egyes lakások helyiségek tulajdonosai, akár külföldiek, akár nem külföldiek, nem fizetik a közös költségeket, jelentős elmaradásaik vannak a társasház közösség felé.

Azt gondolom, hogy érdemes, és időszerű most itt megemlíteni ezt problémát, amiben elképzelhető, hogy az önkormányzatnak lehet valamiféle szerepe, akár moderátori szerep, akár katalizátori szerep, ne adj isten, még döntéshozatali szerep is lehetne, majd fogok említeni valamit, amit kérem, hogy a jelen lévők, tényleg, csak példaként tegyenek el a fejükbe, és nem javaslat, mert nem szeretnék nem kívánatos hullámokat generálni.

Itt most azt mondom, és ezt nyugodtan hivatkozhatjátok, hogy komolyan gondolom, hogy ilyen típusú támogatásról is érdemes lesz beszélni. Nyilván nem az idejű költségvetés keretében, és nem feltétlenül ma, de az olyan típusú támogatásokra gondolok, ahol, mi az önkormányzat, mint egy közhatalmi szerv, segíti ezeknek a kint lévőségeknek az érvényesítését, behajtását. Erre kész javaslatom, nincs.

Amit felvetek, és ami ezt kérem, hogy ezt aztán ne olvassátok a fejemre, mert inkább mondjuk azt, hogy ez egy lázálom. Kaptak az önkormányzatok egy olyan lehetőséget az idejű évben, hogy mindet megadóztathatnak, ami még nincs megadóztatva. Ha valahogy lenne arra módszer, egyenlőre, úgy gondolom, hogy nincs, ezért mondom, hogy ez egy lázálom, hogy a nem fizető tulajdonosok tulajdonát adóztatnánk, akkor az, bizony adók módjára behajtható lenne, és technikailag egyszerűbb lenne az élete a társasházaknak. Átvállalná az önkormányzat, azt a procedúrát, ami az ő számukra szinte lehetetlen. Nagyon szépen kérek mindenkit, hogy ezt ne olvassa a fejemre, mert lehet, hogy tök hülyeség. De ha ez tök

hülyeség, akkor biztos van más lehetőség. Ez az, ami ma nem volt igazán napirenden. Többet itt most nem is akarnék mondani.

A másik, ami napirenden van, az a társasházi felújítási pályázatoknak a kiírása, amivel kapcsolatban a Főépítész úr tett egy olyan megjegyzést, aminek a megalapozottságát én nem vitatom. Az időszerűségét vitatom, hogy a szociális kérdéseket, lehet, és figyelembe kellene itt venni. Ezt most a 2015-ösben biztos, hogy nem fogjuk figyelembe venni. Nem is vagyok benne biztos, hogy ez ilyen formában jó lenne, de ez egy másik vita, ezt majd később lefolytatjuk, vagy a hosszú távú gondolkodás keretében valamilyen választ ad rá, a PKB, vagy KT, vagy Főépítész úr, vagy akinek hozzáférése van ehhez a problémához.

Azt viszont szeretném leszögezni, hogy Képviselő testület eldöntötte azt, és amikor Molnár képviselő úr szavaira reagáltam, erre már hivatkoztam, hogy a Képviselő testület eldöntötte azt, hogy ebben az évben több vissza nem térítendő támogatást kíván a társasházak felé nyújtani, mint mondjuk tavaly vagy tavalyelőtt, nem ismerek pontos számokat. De ezt a döntést, azt gondolom, hogy én biztos, hogy nem szeretném itt kétségbe vonni, felülvizsgálni, és feltételezem, hogy senki nem akarja, 2015 tekintetében felülvizsgálni. Ez egy fix pont.

Már pedig vissza nem térítendő támogatás lesz, akkor is lesz, ha abban a Péternek természetesen igaza van, hogy ez a jövőbeli forrásainkat szűkíti, mert amennyit vissza nem térítendőnek minősítünk, annak a 95%-a csökkenti a későbbi forrásainkat, a maradék 5 % az, ami egyébként sem térül meg, akkor sem, ha vissza kellene fizetniük, mert azért ilyen is van.

Most tételesen arra a kérdésre, ami szintén felmerült, Molnár képviselővel történt nézet ütköztetés során. Tehát a PKB megkapta azt a felhatalmazást a társasház támogatási rendelet módosítása során, amely módosítás nem erről akart szólni, de benyújtottak hozzá, egy módosító indítványt, és abból valóban a melléklet, a konkrét számok törlésre kerültek, visszavonásra kerültek, de megkapta a PKB a felhatalmazást arra, hogy a helyett, a táblázat helyett, egy másik táblázatot jóváhagyjon. Erre, ha jól tudom, a következő ülésen sor fog kerülni. Ha jól tudom, az a javaslat, hogy 25-75%, és ha ezt összevetjük a költségvetés számaival, akkor látható, hogy ott nem ugyanez van. De ettől nem kell kétségbe esni, Azt is mondtam, mikor Molnár képviselő úrnak reagáltam, hogy ha valamelyik ágon marad pénz, akkor majd a KT eldönti, hogy azt kettébontja, a társasház felújításnak az egyik ágára többet ad, mint korábban, és akkor mehetünk tovább.

A lényeg az, hogy ez a döntés megszülessen. Én, személy szerint, azon az állásponton voltam, de momentán nem ez az uralkodó álláspont, hogy lehetne már most is differenciálni, hogy milyen típusú munkákra, milyen vissza nem térítendő támogatást adunk. De a jelenlegi jogszabályi környezetben, ez a PKB kompetenciája, hogy majd eldöntitek, hogy milyen legyen, és újra mondom, hogy az én tudomásom szerint, az előterjesztés úgy készül, hogy 25-75, és nincs differenciálás. Ez is egy módszer. Nem akarom mondani, hogy rossz. Abban egyet értek mindenkivel, hogy sokáig húzni az előkészítést nem szerencsés, hiszen a társasházak tükön ülnek, hogy ha ez nem képzavar. Várják azt, hogy történjen valami. Mindenképpen meg lehet nyugtatni valamennyi társasházat, hogy nyár előtt jóval ez a pályázat kiírásra fog kerülni. a pályázat lebonyolításra fog kerülni, és nem lesznek meghatározó különbségek a technikai dolgokban ahhoz képest, amit korábban megismertek. Köszönöm szépen a figyelmet.

Lantos Péter:

Az előterjesztéshez először készült a határozati javaslat, ami aztán mégsem jött ki, abból egyértelművé vált volna, hogy itt van egy rövid és egy hosszú távú gondolkodás. A rövidtávú gondolkodás, az azt mondja, hogy menjünk a megszokott mederben, miután jelenleg nincs meg a hivatali háttér az eltérő differenciában lévő, meg kell teremteni, ezért javasoltuk azt,

hogy fix összegű legyen a támogatás. Ezért javasoltuk azt, hogy fix összegű legyen a támogatás mértéke. Tehát ez az, ami nagyon fontos elem.

A szociális, és ez egyéb ide kapcsolódó vonalak, ami felvetésre kerül, azok többsége, olyan határozati javaslatokkal került volna a bizottság elé, hogy ez év decemberéig ki kell dolgozni ezeket a metodikákat, hogy a jövő évben egy korszerűbb, egy más gondolkodási mód alapján történő pályázat kiírásra kerülhessen sor. Amit még mindenképpen el kell mondanom, és itt rá fogok alpolgármester úrra erősíteni, de előtte még egy dolgot, mert itt mindenki csóválta a fejét, a differenciált, nem igazán a Madách sugárút a Dózsa Gy. útig tartott, ez a tervezett vonal, és ne csak belső Erzsébetvárosban tessenek gondolkodni, hanem egész Erzsébet város átszelte volna ez az útvonal. Ilyen minőségű, az útvonalba beleeső, rossz állapotú házak nem csak belső Erzsébetvárosban vannak. A másik, amit el akartam mondani, de mindenki más szemmel látja ezeket a kérdéseket, azt hiszem, hárman vagyunk, voltunk ebben a helyiségben, akinek részletesebb, bőrien érzett elképzelése van arról, hogy mi az, hogy közös képviselő. Ugye ebből a hölgy elment, és maradtunk ketten, akinek van ilyen irányú tapasztalata.

El tudom mondani, hogy nálunk, a házban a vízőrával rendelkező lakásoknak 145 Ft a m² ára, tehát azt akartam ezzel mondani, hogy a közös képviselő rátermettsége, hozzáállása nem indifferens. Sajnos, a két kezemen meg tudnám számolni, azokat a közös képviselőket, akik a helyzet magaslatán állnak. És ez nem véletlen, mert egy közös képviselőnek egyszerre kellene pénzügyi szakembernek, jogásznak és műszakinak lenni. Az OKJ-s tanfolyamok nem mindig készítik fel az embereket erre.

Ez visszavetítődik, indirekt módon a társasházi pályázatokra. És itt szeretnék ráerősíteni alpolgármester úrra, hogy valóban kell segíteni. Ha ismeretanyaggal nem rendelkezik a közös képviselő, akkor lehet, hogy a társasház tagjainak kéne egy ügyfélszolgálati irodát csinálni, akár ilyen felállással, mint amit az előbb elmondtam, akár 3 szakemberrel. Nem véletlen, hiszen a külföldiekkel mi a probléma? Hát a közös képviselők döntő többsége azt mondja, hogy a társasházi törvényben az van, hogy ha a 6 hónap után ő, ha az SZMSZ másként írja le, akkor meg lehet terhelni az ingatlant. Mi a fenének megterhelni az ingatlant, kérem szépen? Fizetési felszólítást tessék kibocsátani, közjegyző általi fizetési felszólítást, és ha az illető nem támadja meg, akkor jogerőre emelkedik és lehet végrehajtatni a közös költséget, és a végrehajtás akár a lakás elárverezése lehet még egy külföldi esetben is. Ugye?

Tehát azért mondom, csak most példákat mondok rá, hogy számtalan olyan metodika van, ahol a közös egy kényelmén, hozzá nem értésén, és a többen alapul az, hogy sírunk, mint a bizonyos fürdős alkalmazott ahelyett, hogy lépni. Lehet lépni, csak ezt az eszköztárat ismerni kell egy, kettő, nem kell attól félni, hogy alkalmazzam. Na, most a lehető legkevésbé külföldieknél probléma az, mert úgysem jár el a közgyűlésre, hogy ezért egy közös képviselő nagyon hülye helyzetben van, mert aztán nem választják meg újra, ha nagyon erősen lép fel a tulajdonostársak egy részével szemben. Hát itt jön be az, hogy igazad van, pszichológusnak is kell lenni, tudni kell, hogy kivel kell fellépni és kivel nem, de nem csak ezt, hanem a külföldiek teljesen abban a körbe tartoznak, hogy ki a fene törődik azzal, mire ismételten idejön, más nevében van már a lakás. El lett árverezve, 5.000,- Ft felett árvereztethető, bírói végrehajtás kérdése.

Szóval mondom, az egészben csak ezt akartam elmondani, hogy helyenként a hozzá nem értés hiánya a legnagyobb probléma. Azt hozzá kell tenni, hogy ezt nem hangoztattam, de az épületek műszaki állapotának egyik legnagyobb problémája ez.

A másik nagy probléma, amire a megoldást se tudom, hogy a társasági lakók tudatát hogyan lehetne átképezni ugye, ezer százalékig igaz, hogy a lakásban olasz csempe van, nem tudom én, mindenki van kenve, ki van fenve, a fődém meg le akar szakadni. Tehát valóban a lakások műszaki állapota és épület műszaki állapota között nagy, sok esetben óriási a szakadék.

A pszichológia, meg a tudattal kapcsolatos legnagyobb probléma az ott keletkezik, hogy bizony az idősebb korosztály egy része megmaradt nem tulajdonosi szemlélettel, hanem megmaradt IKV a lakónak ugye, bérlőnek, ahol a közös képviselővel úgy gondolja, hogy ez a Házkezelőségnek a vezetője, a fiatalabb generációnak egy része pedig rohan a pénze után, és el se jár közgyűlésre.

Szóval tulajdonképpen az, hogy a közös lóval foglalkozni kellene, ez bizony a társasházi lakóknál 5-6%-nál, ma nem nagyobb, ha más nem, akkor a társasházi közgyűlésen való megjelenésekkel, a meghatalmazásokkal, egyebekkel az ember megnézni, akkor lehet látni azt, hogy hány aktív tagja van egy társasháznak, hogy hány többi olyan, hogy majd valaki megszavazza.

Szóval egy biztos, hogy egy tanácsadási rendszer, én, ha összefutok bármilyen ügyféllel, mindig el szoktam mondani, hogy számtalan jogi eszköz van, és ezt nem csak énnekem kell tudni, hanem tudnia kéne mindenkinek és nem biztos, hogy kényelmi alapon kell hozzáállni.

Szóval azért mondom, hogy egy óriási eltérés van már attól perctől kezdve, hogy a fizetési meghagyást nem ügyvéden keresztül kell kibocsátani és aztán majd megy, hanem a közjegyzői rendszerben 8 nap alatt kint van. Van egy értesítési cím a tisztelt üzleti tulajdonosnak, ami be van jegyezve a telekkönyvbe, vagy átveszi rajta, vagy nem. Nem vette át, jogerőre emelkedik, lehet árverezni.

No, ez csak egy mellékvágány volt, egyetlen egy példának az elmondása. Kérdés az, hogy veszi a fáradságot azért a tiszteletdíjért az adott közös képviselői tag, hogy idegeskedjen, ügyvédhez járjon, ide, oda, amoda járjon, ha ebből meg bevétel nem adódik. Hát ezzel viszont nem tudunk mit kezdeni, azt viszont tudjuk, hogy esetleg a tulajdonosok felé tudunk adni tájékoztatást meg a számvizsgáló bizottságok felé, ha ezt igénylik.

Tehát ezért mondom, hogy én még azt is el tudnám képzelni, hogy ha nem a mi irodánk, akkor egy másik irodának a keretein belül, vagy az ügyfélszolgálat keretein belül egy tanácsadó rendszer létrehozása, amit publikálni kell, mert ráadásul a társasági törvény is olyan, mint az állatorvosi beteg ló, meg az építési törvény, általában a 3-4 havonta változni szokott. Tehát a mindenkor éppen aktuális állapotának megfelelően kell intézkedni. Be kell valljam, én sem vagyok már teljesen naprakész a társasági törvényben, vagy fél évente egyszer biztos elolvasom, hogy hátha találok benne valami újat. És mindig találok. Köszönöm szépen.

Perity László:

Tulajdonképpen úgy látom, és ezt meg lehet állapítani, hogy a társasházakkal kapcsolatos tennivalóink (nem érteni) összetett, akár a testületeknek, akár a lakóknak. Kaptunk egy visszamenőleges történelmi értékelést, nyilván a nyúlványai korábbra, a világháború utánra tehetők, de az önkormányzat a privatizáció óta már legalább rátekint az esetekre.

Na, most ebből is látszik valamiféle tendencia a műszaki adatokra, ami elhangzott, a műszaki állapotok mellett az önkormányzat is megpróbált úgy érzem, és ez független az aktuális vezetőségtől, mindig megpróbált valamit tenni a társasházi tulajdonosok segítségére. Ott felvetődött az a rész, hogy lehet, igen, elképzelhető, hogy a motivációban benne van az a szociális helyzetből adódó dolog, de ez nem biztos, hogy mindig így van, mert a mondjuk úgy, gazdagabb réteg nem biztos, hogy ők felelősen gondolkodóbbak, mint egy másik.

Ettől függetlenül mindig volt egy olyan személy, hogy azért közös képviselőként dolgoztam korábban és szerencsém volt testületi tag lenni, de abban a kérdésben, hogy hogyan alakuljanak ki és hogyan pályáznak, én máról holnapra, vagy évről évre tudom elmondani, hogy hogyan gondolkodik egy társasház. Mindig is benne volt a gondolataimban, lévén informatikusként mentem nyugdíjba, hogy van-e, és hogy létezik-e, és fellelhető-e, az önkormányzatnál valamiféle valameddig visszanyúló felmérés? E

Ezek azért nem változnak, a társasházak azért általában helyhez kötöttek, hogy van-e róluk valamiféle felmérés tető, korlátok, homlokzat, alapvezetékek, ilyesmi, hogy voltak-e, felújításon átestek-e és talán egy tükröt lehetne tartani adott esetben egy pályázó elé, hogy ami itt szóba került. Egy kicsit elvárnak érzelmet, legyen az rátermett, vagy kevésbé rátermett közös képviselő által vezetett társasházi közösség, de legyen egy információja, hogy mi történt azzal a házzal, vagy esetleg a közvetlen környezetével.

Én magam nem tudom, valószínűnek tartom a beérkezett tavalyi, vagy tavalyelőtti igények alapján merült fel, hogy milyen taglalásban és preferált költség nemekre, tetőre, kéményseprő járdára van több keret, de alapvetően mindig ez a helyzet. Ez a két kezemen megszámlálható feladatkör, ez ismétlődik, hogy milyen súllyal, a beérkezett ajánlatoktól, vagy éppen a döntések alapján, illetve a szemlélet alapján látszik, hogy mire helyezük a hangsúlyt. Tulajdonképpen én azt hiányolom, hogy én társasházi szervezetekben vagyok tag, tehát szakmai kérdéseket meg tudok beszélni, de csak a társasházi törvény szempontjából, a törvényesség szempontjából.

A társasházi törvény 2003-as kiadása óta már ötödik változatát éli meg és most sem tökéletes, mert mindig vannak gondok.

Köszönöm szépen Gyulának ezt a lehetőséget, ez egy súlyos probléma, amit említett, hogy meg lehet-e oldani önkormányzati segítséggel az elmaradott fizetésben, közös költségben elmaradt lakóknak az „ösztokelését”, ezt nem tudom, de lehet, hogy erre lehet találni valamit. Sokszor fontos és ezt dönti el egy társasház, hogy mire tud pályázni, ugyanakkor viszont, ha egy adatbázishoz hozzá tudnak férni, vagy azt mondani, az elbíráló részéről kérem, a Barát utcában most pályáznak valamire, egy tetőfelújításra, volt-e rá példa, megkezdtek-e valamit, csináltak-e valamit, miért nem fejeződött be az ügy és miért így. Esetlegesen, ha itt Péternek javasoltam, illetve szabadkozott, hogy kevés a szakmai munkatárs, meg lehetne nézni, hogy valóban mi van, tehát egy kicsit közelebb menni a társasházakhoz, és talán megalapozottan lehetne hozni döntéseket.

Én nem a mai költségvetésről beszélek, ezt meg kell csinálni, nyilvánvalóan mindenki várja, és ezt tudom. De lehetne előre gondolkodni, egy, kettő, esetleg hosszabb évre is, hogy ezeket akár ilyen fórumokon is, ülünk le, szívesen leírom, meg le is fogom írni, ez a dolgom is, hogy én hogy gondolom, aztán lehet vitatkozni, lehet hozzátenni, lehet elvenni belőle, csak arra gondolok, hogy együtt kellene dolgozni, a hivatal és a társasházak, pontosabban a társasházak részéről a közös képviselettel.

Közös képviselőknek lehetne egy olyan feladatköre, és ezt magamra is el tudom vállalni, hogy bizonyos jelzéseket adjon meg egy adott irodának, hogy ez és ez történt, tehát a történéseket, nem önmagában való egy társasház, ha ott valami történik, akár egy gázvezeték felújítás, akármi, jelezzék, hogy ez megtörtént. Van, amikor nem biztos, hogy a gáz kizárólag társasházanként jelentkezik, mert azt nehéz eltalálni, hogy télvíz idején, mert az előfordult a praxisomban, hogy télvíz idején egy rokon jött a házba és azt mondta, hogy mama, itt gázszag van. Hol van a gázszag? Egy kis szekrénykébe el van zárva, ott bűdös van. Telefon, gázművek, a gázművek meg engem felhív, hogy elzárták a házat. Most ilyenkor mit lehet tenni? Se pénze, semmilye nincsen. Közgyűlés összehívása, kölcsön, pályáztatás, stb, stb, el lehet képzelni, hogy ez meddig tart, és hát azóta nincs gáza a háznak, tehát az egy iszonyú rossz érzés szembesülni azzal, hogy most mi lesz.

Na most, hasonló esetek lehetnek. Most nem vészhelyzetre gondolok, hogy leszakad egy tető, vagy ilyesmi, mert azért ezt ténylegesen tudni kéne egy közös képviselőnek, és nem ártana, ha a közös képviseletnek nem csak a panaszokat elmondani, hanem az általa kezelt házokról adjon valami képet. És ez kerüljön be valahol, valahol szerveződjön, tehát informatikai oldalról, amiről beszélünk, informatikai rendszer része lehetne ez a társasházak vonatkozásában. Ebbe bele lehetne iktatni adott társasház itt él, nem valószínű, hogy nagyon

változnának ezek a dolgok, történt-e valami. Most nem akarom összekapcsolni a szociális kérdéssel, össze lehetne, de az szabálytalan és azt nem szabad, az adatvédelmi dolog. Tulajdonképpen a társasházakból elég szépen, elég mélyen, megjegyzésekkel, hogy mi történt abban a házban és egy képet kapna a mindenkori kerület vezetése, és akkor lehetne talán változtatni. Csak érzékeltetném, hogy ezek összetartozó dolgok. Köszönöm.

Lantos Péter:

Egy mondatra tudok erre ráerősíteni. Amikor még ingatlankezelő vállalatok voltak, akkor volt egy FÜTI nevezetű szervezet, Fővárosi Ügyvitel technikai Iroda vagy Intézet, amelyiknek akkor még bizony nagy számítógépes szalagok voltak, ott teljes egészében fel volt Budapest teljes épületállománya dolgozva. A műszaki állapotát tekintve és folyamatosan vezetni kellett azt, hogy mikor, milyen épületrészeket újítottak fel, mert egyes strangnak a felújítása azt jelentette, hogy a további strangok felújítására x időn belül nem lesz szükség. Ennek az adatbázisa az önkormányzatoknak az elidegenítési hivatalában rendelkezésre állt.

Aztán nem tudom, hogy mit csináltak vele, ezt hozzá kell tenni, nálunk sem tudom, hogy mit csináltak vele, mert egyszer már felmerült egy ilyen kérdés, amikor azt mondtam, hogy hol van az épület-nyilvántartási rendszer, úgy hívták őt, a drágámat, hiszen a vagyongataszterhez baromi jól fel lehetett volna használni, ha ezt '90-91-ben meg is csinálták volna azok, akik itt dolgoztak.

De hát tulajdonképpen ennek pont az volt a lényege ennek az épület-nyilvántartási rendszernek, hogy van egy olyan épület diagnosztika, aminek az eredményeként én tudom azt, hogy hol várható meghibásodás. De ennek még, valamikor a zászlóvivője voltam a történelmi időkkel ezelőtt.

Akkor azt mondtam, hogy nem csak ezt, hanem egy strangnál, ha van egy 4 emeletes épület, és abból egy emeletet kicseréltek, akkor azt tessék nyilvántartani, - akkor még kártyával az akkori technikának megfelelően-, ha egy felújítás során ahhoz a strang darabhoz, ami a földszint és az első emelet között van és kicseréltek vadonatújra, ahhoz nem kell hozzányúlni egy felújításnál, tehát meg lehet spórolni.

Az IKV-knál sem állt össze teljes körűen ez a rendszer, most talán annyit tudnánk megcsinálni, ha ennek az informatikai háttere kidolgozódik, hogy a tényleges pályázatoknál az elszámolásoknál, nem is a nyerteknél, hanem az elszámolásoknak az adatait ameddig visszamenőleg megvan, azt fel lehetne dolgozni, hogy ki, mikor, mire nyert. És ez valóban egy segítség lenne, egyetlen egy probléma van, hogy hány, és ezt vissza tudnék kérdezni erre, hány olyan közös képviselő van, aki ezt használni is tudná szerinted a kerületbe?

Én csak kérdezem, hogy hány olyan van, nem az informatikai felkészültségük kapcsán, hanem egyszerűen a gondolkodási módjuk kapcsán. Hány olyan van? Mert az épület-állomálynak, és erről nem beszéltünk, de ebben a körben beszélni kell, az épület-állomány legnagyobb tragédiája az, hogy lelkiismeretes, egyben gondolkodó közös képviselő az olyan, mint a fehér holló. Nem vicc, én ebbe a kerületbe kb. 3-4 ilyen ismerem, de nem ennyi a tényleges közös képviselőknek a létszáma.

Perity László:

Annyit had mondják hozzá a FÜTI-vel kapcsolatban, hogy aki annak a számítógépközpontját vezettem, így alakult az életem. A tervezőtársaság, nevezetesen Zelei István és Petronics? József a két fő matador, aki szépen, amikor betört az országba a kiscépes rendszer, akkor szépen leválogatták az eszközt. Budapesti adatbázisuk volt, iszonyú sok papírt gyártottunk le. Az egy más kérdés, hogy ők levették és leszedték kiscépre a dolgokat, és eladták, feltételezem, hogy eladták, mert ismerem az emberüket, a város neve keretében csinálták ezt a

dolgot, hogy az az adatbázis használható, vagy milyen állapotban van, de biztos, hogy alapadatokat szolgáltatna, valahol létezik.

Nekem egyéb adatokra egyszer szükségem volt valamilyen háznak az alaprajzára, hát egy vizes, Kisdiófa utcai pincébe lement egy öreg bácsi, és próbált elkészíteni, és azt mondta, hogy mondjam meg a helyrajzi számát. Azt meg tudtam mondani, hogy de hogy milyen archív számon mentették el, azt nem. Honnan tudjam, hogy az önkormányzat milyen számon mentett, úgyhogy kutattunk vagy három napig.

Valahol lehetne ebből, én beszéltem a Csomor Sándor úrral, és azt mondta, hogy vannak szerteszórt adatok, lehet, hogy papír alapú, lehet, hogy nem. Én szerintem valahol elkezdjük, egy idő után nagyon sokat segítene, mert lehetne látni, hogy hogy változik a környezet, miközben 1-2 épület épül, összeomlik, mit tudom én, de mondjuk, alapvetően itt vannak és ebből egyre több információ jut mindenkinek. Köszönöm.

Tímár László:

Annyit szeretnék a főépítész úr mondatához még hozzátenni, hogy ott van elásva a kutya, hogy a közös képviselők az anyagi érdekekből motiválva csinálják ezt. Volt olyan társasház, ahol nem mondom a házkezelőnek és a közös képviselőnek a nevét, a cégnek. Az önkormányzat felé való tartozást szépen kozmetikázva úgy adták elő, hogy az gyakorlatilag nem jelent meg és az önkormányzatot, mint adóst jelölték meg, amikor volt a kimutatás, az éves kimutatás.

Ezért az önkormányzatnak egy alacsonyabb közös költséget nem szavaztak meg a lakók, felháborodva, hogy ha az önkormányzatnak ekkora tartozása van, akkor miért szavazzák meg. Kiderült némi utánjárás után, hogy egyszerűen arról van szó, hogy a társasháznak tartozása van az önkormányzat felé, ezt szépen kikozmetikázta a közös képviselő, és ebből lett az önkormányzatnak tartozása a ház felé.

Nagyon sok ilyen van, tehát én azt gondolom, hogy az egyik legnagyobb probléma, vagy akadály az pont ez lehet, hogy ezek a dolgok gördülékenyen átmelessenek a társasházak felé. Igen, ez komoly probléma. Köszönöm.

Lantos Péter:

És akkor most rá kéne térni 1-2 kiíráshoz szerintem, és ha más nem, a prioritás. Ha egyet tudunk érteni abban, hogy ez évben még nem fix százalékos arányban menjen a /nem érhető szöveg/. A kiírásokhoz még egy gondolat, hogy az ablakpályázatokhoz azért vittük a múltkori bizottság elé, mert ott nincs, részben nem csak az, hogy ilyen problémák nincsenek, hanem nincs az a kis értékű támogatási rendszer, ott állampolgár kapja a pénzt, ettől a perctől kezdve ez nem okoz gondot.

Merthogy a társasházaknál ott bejön ez a kis értékű támogatásoknak az ellenőrzése. Tehát mindenféleképpen úgy képzeltük el, hogy amikor most összeáll a kép a prioritási sorrendekről és a főbb szempontokról, akkor a pályázati kiírás elkészülődik időn belül, bekerül bizottság elé. A bizottság, ha egyetért vele, akkor egy olyan feltétellel hagyja jóvá, hogy amennyiben a deminimis változtatás nélkül átesik, - idézőjelben az ő vizsgálatukon-, akkor a vizsgálószervtől beérkezett választól kezdve 10 napon belül kell kiírni a társasházi pályázatot. Ezen belül úgy kellene megcsinálni, hogy a beadási határidők, stb., stb, az rugalmasan legyenek.

Tehát majd úgy lesz az előterjesztés is, ha egyetértünk ebben, amire mondok egy has-számot, - május 1-én-, megvan a döntés, akkor mi ezt elküldjük a vizsgálódó szervnek, amely 10 naptól egy hónapig bármédig ülhet rajta. Ez az, amit nem tudunk, hogy mennyit fog rajta ülni.

Ha mondjuk 10 napon belül végzett, akkor a következő 5 napon belül kiírásra kerül a pályázat, és akkor a beadási határidő úgy van, hogy azokat kéne meghatározni, hogy a kiírástól számított beadási határidő mondjuk 30 nap. Az elbírálás ennyi nap. Nem tudom, hogy tudom-e érzékeltetni, és ilyen szempontból ez egy rugalmas döntés lehetne, mert annak a függvényében, ahogy visszajön a deminimisnek a válasza, attól az időponttól kezd el ketyegni az óra, és ahhoz kötődik az összes többi határidő.

Ugye ezzel meg lehetne azt úszni, hogy ne legyen egy, bízunk abban, hogy a deminimis átmegy szó nélkül, de addig nem szabad kiírni a jogszabály erejénél fogva, amíg tőlük nem jön meg a válasz.

Úgyhogy ezért inkább ezt javasolnám, hogy ne naptári napot állapítsunk meg, hanem a kiírástól számított 30 nap, vagy 50 nap, 60 nap, és stb., stb, ugye. A kiírást pedig úgy határozzuk meg, hogy ahogy a deminimis értesítése visszaérkezik, attól számított 5-8 napon belül ki kell írni, meg kell jelentetni a honlapon, stb., stb.

Tehát egy ilyen gondolatmenet van, részint nem kéne annyi ülésezni miatta, részint lényegesen rugalmasabb és felgyorsító módszer lehetne. Mert másképp az van, hogy beírunk határidőket, aztán a deminimis válasza visszajön x nap múlva, akkor jöhetünk bizottság elé azzal, hogy hát bizony 30 napig ült rajta a szervezet, ezért nem jó a naptári napban meghatározott időpont.

És akkor módosítsuk az összes időpontot, tehát hogy ha visszajön a deminimistől az anyag, attól számított 30 nap, 60 nap és stb., stb., ugye. Akkor ez behelyettesítésre kerül a kiírásba, a visszaérkezéstől kezdve naptári nappal. Mert az állampolgárok felé már naptári napot kell, hogy kiadjunk.

Tehát egy ilyen gondolat van és én javasolnám azt, hogy van egy általánosan kialakult gyakorlat, de énszerintem jobb lenne, hogy ha most meg tudnánk olyan prioritásokban egyezni, amit én mindenféleképpen javaslok. Én úgy érzem, hogy ha emberi oldaláról vizsgáljuk, akkor az életveszélynek a prioritásokban első helyen kell állnia.

Azonban, mint jeleztem, a közös képviselők, nem mindegyike áll a helyzet magaslatán, ebből következően nagyon nem szeretném azt, hogy ha bejelentené valamire azt, hogy életveszélyes és akkor kimegyek én és azt mondom, hogy „Öreg, én igazságügyi szakértő vagyok és ez rohadtul nem életveszélyes”.

Tehát nem biztos, hogy ennek kell a bírálati szempontnak lenni. Ebből következően a megoldás énszerintem az, hogy vagy hatósági határozatnak kell rendelkezésre állnia ahhoz, hogy a prioritás élén álljon, vagy olyan megalapozott, ha szerkezetéről szól, akkor szilárdságtani szakvélemény van, amit be tud hozzá adni, és amit mi felül is tudunk bírálni, mert azért hozzá kell tenni, hogy pénzért a szakértők sok mindenre képesek.

Én pedig arra vagyok képes, hogy felül tudjam őket bírálni, némi gyakorlattal, és a kollégáim is ezt meg tudják tenni. Tehát azért mondom, hogy életveszély egy, hatósági határozat nincs, akkor szilárdságtani-statikai szakvélemény, amit be is kell hozzá nyújtani, hogy ezt részleteiben el lehessen bírálni, ne csak leírni, hogy van ilyen. Tehát ez kerülne az első helyre a prioritási sorrendbe.

Az életveszélyes kategórián belül még végig kellene gondolni, hogy mivel külön kiemeltük a kéményt, az egy más világba került, azzal nem foglalkozunk itt az életveszélynél. A kéményseprő járda az csak a kéményseprő számára életveszélyes, azzal sem foglalkozunk ebben a körben, hiszen ez egy önálló pályázati téma.

Maradt még olyan, amin általában vita szokott lenni, ez az érintésvédelem, ugye. Nagyon sok épület tűzveszélyessé válik attól, én láttam már az elmúlt évek pályázatai során, amikor fotókkal bizonyították. Megnéztem, vadonatúj kötések, rézből, tessék elmenni a büdös fenébe, hol van itt érintésvédelmi probléma, ha probléma van, akkora fejében van annak, aki ezt kihúzta. De, nagyon sok helyen textiles vezeték van, valaki ezzel találkozott, aminek a külső

burkolata textíles, még olyan is van. Aztán van olyan, ami alumíniumvezeték és aztán valamikor a kiváló villanyszerelő, - az IKV-k sem voltak ebben egyébként jobbak-, összekötötték az alumíniumot rézzel és elfeledkeztek arról, hogy ez az áramtermelés legjobb módja, mert két pozitív fém az elektrolízises korróziót produkál, de egyben áramot is termel, és úgy hívjuk, hogy Volta-féle elem. Úgyhogy tehát ezek kerülnének a második részbe.

Felvetődik az életveszély kapcsán egy kettesszámú kategória, mert az azonnali életveszély elhárítás az nagyon sok esetben dúcolással megoldódik. Tehát attól a perctől kezdve, hogy a dúcolás megtörtént, az azonnali életveszély nem áll fent, ezt azért hozzá kell tenni, ez akár függőfolyosóról szól, akár zárófödémről szól, akár erkélyről szól.

Úgyhogy azért mondom, hogy csak olyan életveszélyes helyzetek, ahol hatósági határozat van, vagy szilárdságtani szakvélemény igazolja. Felvetődik az a kérdés is, és ez megint bizottsági döntésnek kell, hogy legyen, hogy mi van akkor, ha az életveszély azonnali igényként merül fel. Ez lehet egy függőfolyosó, lehet egy erkély, és az aládúcolásra kérnek pénzt. Támogatjuk, nem támogatjuk. Nem felújítást, viszont van egy élethelyzet, aminél egy társasháznak a problémái megjelennek.

Nem felújítás, tehát ezért mondom azt, hogy ezeknél a területen úgy kéne gondolkodni, mint a gázkizártaknál. Csak visszatérítendő adni, mert ha éppen nincs éppen a társasházi büdzsében annyi pénz, hogy az oszlopokat odarakja, vagy a födémeket aládúcolja, akkor annak egy visszatérítendő támogatási rendszerben kell gondolkodni. Más kérdés, hogy a közös képviselőnek be kell ülni egy csendes sarokba és végig kell gondolnia, hogy a végleges felújítás-e az olcsóbb, vagy pedig az, ha kirügyezik a dúc.

Szóval ezek, csak hangosan gondolkodom, semmi más, annak az érdekében, hogy ki tudjunk írni egy korrekt pályázatot, és ezért mondtam azt, hogy az életveszély az aládúcolással gyakorlatilag megszűnt. Most akkor felvetődik a kérdés, hogy hol van az a határ a prioritási sorrendben.

Például az egyiknél van egy szakvélemény, ami megtiltja az erkély használatát, de még nincs aládúcolva, mert le fog szakadni. A másik beadja, neki már felelősen alá van dúcolva. Akkor most az egyik a szakvélemény alapján kapjon pénzt, a másik meg ne kapjon a felújításra, mert pillanatnyilag nincs életveszély. Tehát ezeket a gondolatokat ezért vetem fel, hogy itt kellene valamilyen korrekt sorrendet felállítani, vagy pedig a bírálókra bízni, - bár ez egy baromi nagy felelősség és nem szívesen venném a magam és a munkatársaim nyakába-, de meg tudjuk csinálni. Tehát azért az iskolai végzettségünk megvan, a társaság döntő többségének még gyakorlata is van hozzá, tehát tudunk vele lépni, csak ezek gondolatébresztők.

Benedek Zsolt:

/nem érthető szöveg/

Lantos Péter:

A józanész, egyébként azt diktálná, és itt jön be a kettesszámú gondolkodás a prioritásba, hogy nem mindegy nekem az, hogy ez most egy utcai erkélyről szól, vagy egy udvari függőfolyosóról. A társasháznak egyformán fáj mind a kettő, de nekem, mint önkormányzatnak, aki abban is gondolkodik, hogy az adott területet fel akarom értékelni, ott már nem ugyanez a gondolkodási mód fog menni.

Hogy néz ki egy Király utca, ha mondjuk, tételezzük, hogy minden fel van újítva rajta, - ez egy vízió, ezt tudjuk-, de ragyogóak a homlokzatok, de 5 erkély ott van aládúcolva, ocsmányul néz ki, nyilván leveszi az egész területnek az értékét. Tehát biztos vagyok benne, hogy ilyen szempontból a végleges elhárítás, mint prioritás meg kell, hogy jelenjen az utcai homlokzatokon. Hiszen az a fontosabb, és utána jöhet a belső is.

Mert van egy kis közösség, amit úgy hívok, hogy társasház, és van egy nagy közösség, amit úgy hívok, hogy kerület. Tehát ebből nyilvánvalóan önző módon azt kell mondani, hogy elsődlegesen a nagyobb közösségnek kell az érdekeit képviselnünk, és másodlagosan a kis közösségeknek az érdekeit.

Ugyanez felvetődik, amikor megyünk tovább egy tetőfelújításnál is, meg egy tetőbádogozásnál is, mert nem mindegy az, hogy az utcán sétálóknak a nyakába potyog az eső, vagy a függőfolyosón sétálók nyakába potyog az eső. Tehát biztos vagyok benne, hogy egy tetőbádogozásnak, egy csatorna felújításnak az utcai vonalon lévő vonalát, előtérbe kell helyezni. De most gondolatokat mondok, és félreértés ne essék, ne az én gondolataimat kell megvalósítani, mert itt egy együttgondolkodás van.

Tehát egy közösségi gondolatot kell kiadni, ezek csak ilyen ötletelések, hogy elmenjünk abba az irányba, hogy hogy írjuk ki a pályázat. Mert az a kiírás után egy szentírás, akkor is, hogyha hülyeséget írtunk ki. Ahhoz tartani kell magunkat, hiszen egy pályázatot nem lehet menet közben módosítani.

Akkor ugyanez vonatkozik a külső-belső tetősíkra, tehát udvari tetősík, utcai tetősík, utcai csatorna, belső csatorna, utcai homlokzat, belső homlokzat. Tehát nagyjából én ezeket a sorrendeket próbálnám felállítani, és ha nem is differenciálnék, nagyon vitatkoznék azzal a gondolatmenettel, hogy a koncentrikus köröket szabad-e megcsinálni, vagy nem.

Én erre egy dolgot tudok mondani, és ezért az vesse rám az első követ, aki ezt nem így látja. 16 évig voltam a VI. kerületnek a főépítésze, nem olyan nagyon messze van az a VI. kerület. Életem legnagyobb tragédiája az, hogy VI. kerületi főépítésként az volt a dolgom, hogy jó nagyokat rúgjak a VII. és az V. kerület popsijába, meg a XIII. kerületébe, mert nekem a VI. kerületet kellett előre tolnom, hiszen az volt a székemhez kötődő feladatom.

Utána voltam egy darabig a VIII. kerületbe kerületfejlesztési igazgató, be kellett egy jó nagyot rúgnom egy a VII-be, az V-be, a XIV-be. És most itt ülök már egy pár éve, és most az a dolgom, hogy a VI-ba is rúgjak egyet, meg a VIII-ba is, meg az V-be is, annak az érdekében, hogy mi fejlődjünk.

Mit akarok ezzel kihozni. Én azt szoktam mondani, hogy egy főépítésznek a munkáját egy dolog az, ami viszonylag jól tudja mutatni, legalábbis szerintem. Ez pedig az, hogy egy adott négyzetméter ingatlan, lakás, mennyibe kerül az adott kerületbe. Úgyhogy nekem most az a fő célom, be kell vallanom, ronda, önző főcélom, hogy ennek szeretném kihúzni magamat, hogy szeretném elérni, hogy a Király utca VII. kerületi oldalán az egy lakás ára elérné, vagy meghaladná a VI. kerületi oldalon lévő egy m² lakás árat.

Tehát nekem ez a fő programom, be kell vallanom. Ezért is próbálok ilyen disznóságokat mondani, hogy azért jobban érthető legyen, hogy az utcán mit látok, jobban gondolom azt, hogy ha megcsináljuk most a Klauzál téri csarnokot, én remélem, hogy megfelelő minőségben a Klauzál tér is felújítást nyer. Akkor talán a Klauzál tér környékén lévő térfalakat is érdemes lenne egyben megcsinálni, sőt, lehet, hogy sorrendben hamarabb kéne megcsinálni, mint az útburkolatokat, hogy nehogy a felújítás során azokat a köztéri rehabilitációt tegyük tönkre, ami már elkészült.

Amikor lesz arra lehetőségünk, hogy differenciáltan támogassunk, akkor még az is előfordulhat, hogy a vissza nem térítendő támogatások mértékét, - és ez nem az idei évre igaz, hanem a következő évre-, megemelem ott, ahol ott közösségi cél van mögötte. Tehát kvázi kedvet csináltatok arra, hogy gyerekek, csináltassátok meg a homlokzatot, ez egy soha vissza nem térő alkalom, most az 50%-át fizeti az önkormányzat. És ha most nem csináltatjátok meg, akkor csak 0-10%-ot fogtok kapni.

Tehát ezzel el lehetne érni, és ez a koncentrikus kör olyan szempontból igaz, bár nem akarok vitatkozni a képviselő úrral, de mondok rá példákat, VI. kerületi példákat mondok rá. Például a Szondi utcában elég rossz állapotok uralkodtak és odakerült a Szépművészeti Múzeumnak

egy könyvtára, restaurátorműhelye, stb., stb. Ez egy góc. Ez azt jelenti, hogy az oda járkáló emberek, összességében más típusúak, mint akik korábban járkáltak. Ettől a perctől kezdve elkezd felértékelődni a terület.

Tehát én ezek alatt a gócok alatt ilyeneket értek, egy olyat értek, hogy ez be is indít valamit, mert ha nekem van egy nagyon jól kinéző Klauzál terem, az rögtön azt is fogja jelenteni, hogy a Dob utcában, a Klauzál utcában, a Nagydíófa utcában, stb., stb., az emberek kezdik úgy érezni, hogy valamit kéne a homlokzataikkal csinálni.

Nem tudom, hogy tudom-e érzékeltetni? Ez is egy pszichés nyomás annak az érdekében, hogy kezdjen el emelkedni a vizuális állapota a kerületnek, mert a vizuális állapot bizony, fizetőképes tulajdonostársakat vonz.

Tehát azért mondom, hogy ez azért egy ilyen komplex gondolkodási mód, mert felvetődik, hogy hogy kerül a csizma az asztra és mi a fenének foglalkozik egy főépítési iroda társasházi pályázatokkal, hiszen azt csinálhatná bárki.

Hát, tulajdonképpen ezért, tehát ezek a gondolatok szerintem azok, amiket ha végiggondolunk, és én ezt még egy dolgot szoktam mondani, szakmai körökben mindenki gutaütést kap ettől az ötlettől. Én azt szoktam mondani, hogy tessék tudomásul venni, hogy csapnivaló építész vagyok, csapnivaló környezetvédelmi szakember, csapnivaló közlekedési szakember, csapnivaló közigazdász, csapnivaló szociológus, csapnivaló jogász, és tudnám sorolni az összes szakágat, én egy dologhoz értek, hogy a különböző szakágak egymásnak ne ártsanak.

Na, most tessék nekem elhinni, hogy ebben igazam van. Mert egy közlekedéssel tönkre lehet tenni egy városrészt, egy nem megfelelő településképpel tönkre lehet tenni egy városrészt, egy nem megfelelő közigazdasági gondolkodásmóddal tönkre lehet tenni egy városrészt.

Tehát én tisztelettel azt kérném a bizottságtól, hogy ne én beszéljek, hanem mondja meg a bizottság azt, hogy egyetért-e azokkal a gondolatokkal, hogy ilyen prioritási sorrendet állítsunk fel. Mert minden fontos. Mert régen egy jó szabály volt a századforduló környékén, háromemeletes épületig nem kellett lift, a négyemeletes épületnél kötelező volt már a lift. Mi következik ebből: hogy a kerület épületeinek számottevő része három emeletes.

Ha már értékteremtésről beszélünk, az is egy érték, és egy forgalmi értéket növelő vagy csökkentő tényező, hogy van-e felvonó az épületben. Mert aki a harmadikon lakik, még hogy ha 20 éves, és szeret sportolni, akkor is előbb-utóbb kezdje el utálni, főleg, ha elmegy bulizni és részegen kell felmászni a harmadik emeletre, négykézláb, az már fárasztó.

De ezzel azt akartam mondani, hogy ezek is gondolatok, hogy most ezeket hova soroljam, mi elé soroljam be. Ha a kaput akarja felújítani az a fontosabb, vagy az, hogy felvonó legyen? Az, hogy támogassuk-e a felvonó létesítését, és ha támogatjuk, milyen arányban.

És ezzel be is fejezném, mert nem a saját hangomat akarom hallani, meg szerintem elnök úr sem, hanem arra kíváncsi, hogy a bizottság hogy szeretné beállítani ezt. Az idén tisztában vagyunk azzal, hogy nem tudjuk megváltoztatni a világot, ahhoz kell egy felkészülési idő és egy hosszú együttgondolkodás, hogy egy új alapokra helyezzünk mindent.

Egy biztos, hogy a várható és a meglévő költségvetési helyzet és értem a 10 és 100 év múlva lévő költségvetési helyzetet is, az egy új gondolkodásmódot igényel. Az is egy gondolkodási mód, kérlek szépen, ha összedőlt a kerület, mert akkor nincs ilyen probléma. Az is egy megoldás, de ezzel azt akartam kihozni, hogy van egy hosszú meg egy rövid távú.

A rövid távú, amit most ki kell írni, itt a prioritásokban kellene megegyezni, és abban, hogy egy fix összeggel futtatjuk végig a rendszert. Valamint abban, hogy a gyorsítás érdekében a deminimistól való visszaérkezéstől számított határidővel, fix napokkal induljunk tovább a pályázat kiírásának, ahol a nap annak a függvénye, mit tudom én, ha május 1-e adta meg a deminimis, akkor a kiírásnak úgy kell szerepelnie, hogy beadási határidő június 1.

Most mondtam egy határidőt. Ha nem május 1-gyel adja meg, hanem május 10-zel, akkor június 10-e a beadási határidő.

Benedek Zsolt:

Azt javaslom, hogy elhangzott egy jó pár érv a kiírással kapcsolatban. Ahhoz elég lehet, hogy az idei év kiírás meg tudjuk tenni. Én úgy gondolom, hogy azzal maximálisan egyet tudunk érteni, amit főépítész úr mond, hogy továbbra is úgy haladjunk a pályázatkiírás tekintetében, hogy az életveszélytől haladjunk a szépezészet felé.

Én azt szeretném kérni, hogy ne váljon parttalanná, és meddővé a vita. Úgyis vissza kell hozni. Én azt mondtam, vagy arról beszélgettünk itt az előzőekben, hogy esetlegesen a májusi első teljes hétre kapjunk egy kiírást, amiben Te priorizárod már ezeket a dolgokat. Lát mindenki, nyilvánvalóan előtte 3-5 nappal, egy kész pályázati kiírás szöveget, és egy kész verziót, akkor ahhoz képest még esetlegesen, meg tudja tenni a formális és döntéshozó bizottsági ülésen, azokat a javaslatokat, amik a prioritási sorrendhez még hozzátartoznak. Szerintem kiindulásnak, amit te elmondtál, az elfogadható, vagy jó. Úgyhogy e tekintetben szerintem így tudnánk tovább lépni.

Ha nincsen senkinek ehhez képest még hozzáfűznivalója, akkor viszont meg is köszönöm mindenkinek, aki eljött erre a hosszúra nyúlt egyetlen napirendi pontunkra. Ilyen hosszán még nem tárgyaltunk semmiről egyetlen napirendi ponton belül, de mindenképpen megérte.

Sok mindennel gazdagabbak lettünk. Úgyhogy ha nincsen senki másnak hozzáfűznivalója, akkor a bizottsági ülést ezennel bezárom, és köszönöm mindenkinek a munkáját.

Kmf.

Benedek Zsolt
a bizottság elnöke

Sólyom Bence
bizottsági tag

Joó Mária
jegyzőkönyvvezető

Jegyzőkönyv elkészülte: 2015. május 3.